

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Εισαγωγή

1. Διάκριση αμφισβητούμενης και εκούσιας δικαιοδοσίας.

Κατά το Σύνταγμα (άρθρ. 94) και τον ΚΠολΔ (άρθρ. 1) τα πολιτικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να δικάζουν και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Όπως προβλέπει το Σ. «Στα πολιτικά δικαστήρια υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές καθώς και οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως ο νόμος ορίζει».

2. Ο ΚΠολΔ δεν προβλέπει μια διαδικασία εκδίκασεως όλων των διαφορών. Υφίστανται περισσότερα είδη διαδικασιών. Γίνεται λόγος για ύπαρξη τακτικής διαδικασίας και ειδικών διαδικασιών. Οι διαδικασίες είναι προσανατολισμένες προς τη φύση των υποθέσεων. Η εκούσια δικαιοδοσία αποτελεί και αυτή μια ιδιαίτερη διαδικασία (739 ΚΠολΔ) που όμως διαφέρει τόσο από την τακτική όσο και από τις ειδικές διαδικασίες. Αντίθετα, μειώθηκαν συν τω χρόνω οι διαφορές μεταξύ τακτικής και λοιπών διαδικασιών ενώ απομακρύνθηκαν πάλι με τον πρόσφατο ν. 4335/2015 σε ισχύ από την 01/01/2016.

3. Ως προς την εκούσια δικαιοδοσία υφίσταται γενικό μέρος (739-781) και ειδικό μέρος (782-866). Κατ'άρθρ. 741, οι διατάξεις του γενικού μέρους (1-590) εφαρμόζονται και εδώ εκτός αν αντίκεινται στις ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή. Παραπομπές στην επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας ως της πρέπουσας διαδικασίας ανευρίσκονται σε ιδιαίτερα νομοθετήματα εκτός δηλαδή του ΚΠολΔ (Πτώχευση, προστασία καταναλωτών, υπερχρεωμένα νοικοκυριά, κλπ).

Ενίοτε ο νόμος χρησιμοποιεί συγκεκριμένες διαδικασίες για την εκδίκαση υποθέσεων που αυτές καθ' εαυτές δεν ανταποκρίνονται στη φύση των υποθέσεων για τις οποίες προβλέφθηκαν οι διαδικασίες. Αυτό ισχύει κατ' εξοχήν για τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, τη διαδικασία εργατικών διαφορών αλλά και για τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Σ' αυτές όλες τις περιπτώσεις τίθενται ερμηνευτικά θέματα. Έτσι λ.χ σε σχέση με την επιλογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων για υποθέσεις που δεν είναι ασφαλιστικά μέτρα έχει τεθεί το θέμα εάν η απόφαση που εκδίδεται προσβάλλεται με έφεση, δεδομένου του κανόνα ότι οι αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων δεν προσβάλλονται με έφεση, με εξαίρεση την περίπτωση της νομής (άρθρ. 734 παρ. 3). Απαντά με άλλα λόγια και στην εκούσια δικαιοδοσία η τάση επιλογής της καίτοι οι συγκεκριμένες υποθέσεις δεν είναι γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας (μη γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας). Εδώ εντάσσει μια γνώμη τις πτωχευτικές υποθέσεις (π.χ. αμφισβήτηση απαιτήσεως δανειστή, όχι όμως η κήρυξη της πτωχεύσεως αυτή καθ'εαυτήν).

4. Υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας αποτελούν μεταξύ άλλων : Η κήρυξη προσώπου σε αφάνεια, η θέση προσώπου υπό δικαστική συμπαράσταση, η υιοθεσία, η αίτηση εγγραφής καταστατικού, η λύση διαφωνιών με αυτούς που τηρούν δημόσια βιβλία, η κήρυξη αξιογράφου

ως κλαπέντος, ο διορισμός προσωρινής διοικήσεως, το κληρονομητήριο, η δικαστική εκκαθάριση κληρονομίας, η άδεια για εκποίηση ενεχύρου, η πτώχευση κλπ. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερος ευρύ φάσμα υποθέσεων σπουδαίας πρακτικής σημασίας.

5. Η διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας υιοθετείται και από το σύγχρονο νομοθέτη. Ο πτωχευτικός κώδικας του 2007 επιβεβαίωσε και γενίκευσε την διαδικασία εκούσιας, η ρύθμιση για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά (αστική πτώχευση), υιοθέτησε την ίδια λύση ενώ και πρωτοποριακές ρυθμίσεις όπως η προστασία των καταναλωτών αποβλέπουν στη διαδικασία αυτή ως ταχεία και ικανοποιητική.

6. Αντιδιαστολή υποθέσεων αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας και υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας (εμπεδώνουμε τις έννοιες).

Υφίσταται δυσχέρεια σαφούς διαχωριστικού κριτηρίου :

Κατά μια άποψη α) η διάκριση πρέπει να αναζητηθεί στην ύπαρξη ή μη διαφοράς. Αν υπάρχει διαφορά με την έννοια της αμφισβήτησεως που επιλύεται με την αιτούμενη μορφή ένδικης προστασίας πρόκειται για αμφισβητούμενη. Αντίθετα, εκούσια δικαιοδοσία υπάρχει όταν τα δικαστήρια περιβάλλουν με το κύρος τους ορισμένες πράξεις των ιδιωτών (υιοθεσία) ή παρέχουν άδεια προς ενέργεια κάποιας πράξεως (π.χ. άδεια εκποιήσεως ακινήτου) ή εγκρίνουν κάποια ενέργεια (1373 ΑΚ). Είναι προφανές ότι η άποψη αυτή είναι επηρεασμένη από την συνταγματική διάταξη (94Σ).

β. Κατά άλλη άποψη κρίσιμη είναι η μη ύπαρξη αντιδικίας.

γ. Κατά τρίτη άποψη η αμφισβητούμενη δικαιοδοσία ενεργεί κατασταλτικώς ενώ η εκούσια προληπτικώς ως επιδιώκουσα την πρόληψη αμφισβήτησεως.

Σχετικώς παρατηρείται ότι χαρακτηριστικό γνώρισμα της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας είναι η διαφορά που δεν ταυτίζεται με την αμφισβήτηση. Και στην αμφισβητούμενη δικαιοδοσία υπάρχει η περίπτωση της ερημοδικίας, της παραιτήσεως ή της αναγνώρισεως της αγωγής (298), δεν υπάρχει δηλαδή αμφισβήτηση του δικαιώματος από το διάδικο. Ως προς την δεύτερη άποψη ανταπαρατηρείται ότι αντιδικία μπορεί να υπάρξει και στην εκούσια δικαιοδοσία λ.χ. στην αίτηση εκδόσεως κληρονομητηρίου όπου αντιδικούν πλείονες κληρονόμοι. Ως προς την τρίτη άποψη παρατηρείται ότι και στην αμφισβητούμενη δικαιοδοσία υπάρχουν μέτρα προληπτικής φύσεως (π.χ. ασφαλιστικά), ενώ και η εκούσια δικαιοδοσία μπορεί να επενεργεί κατασταλτικά π.χ. σε περιπτώσεις που διορίζεται επίτροπος ανηλίκου κλπ.

δ. Νεώτερες απόψεις προβάλλουν το στοιχείο ότι η εκούσια δικαιοδοσία αποτελεί διοικητική λειτουργία. Η άποψη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί πειστική διότι ο δικαστής δεν μετέχει της ρυθμιστέας σχέσεως ούτε επιδιώκεται με την ενέργεια του δικαστηρίου κατά κανόνα άμεση προστασία γενικότερου συμφέροντος.

ε. Κατά άλλη άποψη κρίσιμη είναι η ύπαρξη ή μη ουσιαστικού δεδικασμένου. Οι αποφάσεις εκούσιας δικαιοδοσίας δεν αναγνωρίζουν δικαιώματα ιδιωτικά και δεν αναπτύσσουν ουσιαστικό δεδικασμένο. Και αυτή η άποψη θεωρείται ότι έχει μονομέρεια διότι το δεδικασμένο αποτελεί

συνέπεια της αποφάσεως και όχι στοιχείο του περιεχομένου της αποφάσεως. Μόνο κάποια διαφοροποίηση ως προς την υφή της αποφάσεως θα ήταν κρίσιμη.

στ. Μια περαιτέρω άποψη υποστηρίζει ότι η αμφισβητούμενη δικαιοδοσία χαρακτηρίζεται από τον εκ των υστέρων έλεγχο του δικαιοδοτικού έργου ενώ με την εκούσια δικαιοδοσία ασκείται πρωταρχικώς καθορισμός δικαίου. Είναι λ.χ. άλλη πράξη του δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται η εγκυρότητα της συμβάσεως και άλλη αυτή με την οποία παρέχεται άδεια για εκποίηση ενός ακινήτου.

Αντιπαρατηρείται ότι το στοιχείο που πρωταρχικού καθορισμού υπάρχει και στην αμφισβητούμενη δικαιοδοσία μέσω των διαπλαστικών αποφάσεων ενώ και στην εκούσια δικαιοδοσία απαντά μέσω των ενδίκων μέσων έλεγχος συντελεσμένης ήδη δικαστικής προστασίας.

Ενόψει των παραπάνω δυσκολιών υποστηρίζεται ότι δεν υπάρχει ακριβές κριτήριο για την διάκριση αμφισβητούμενης και εκούσιας δικαιοδοσίας. Κατά τον κλασικό ορισμό του Καθηγητή Μητσόπουλου «η εκούσια δικαιοδοσία είναι η αναγνωριζόμενη στα τακτικά πολιτικά δικαστήρια εξουσία όπως αυτά σε καθοριστική λειτουργία δικαίου και χωρίς ύπαρξη διαφοράς παρέχουν ένδικη προστασία με ενέργειες πράξεων διαπλαστικής κυρίας αλλά και βεβαιωτικής μορφής προς το σκοπό κατοχυρώσεως ή προστασίας ιδιωτικών συμφερόντων.» Δηλαδή, α) έλλειψη διαφοράς, β) καθοριστική και όχι αποκαταστατική λειτουργία δικαίου, γ) διαπλαστική και κατ'εξάιρεση βεβαιωτική ενέργεια δ) κατοχύρωση ή προστασία ιδιωτικού συμφέροντος. Είναι εδώ τα κρίσιμα σημεία.

7. Διευκρινιστικά μπορούν να τονισθούν τα εξής : Διαπλαστική ή καθοριστική λειτουργία σημαίνει τη λήψη κάποιου μέτρου που επιφέρει νομικές ενέργειες (θέση κάποιου υπό δικαστικού συμπαράσταση) ενώ η βεβαιωτική λειτουργία συνίσταται στη βεβαίωση κάποιου γεγονότος ή καταστάσεως (π.χ. βεβαίωση γεγονότος προς το σκοπό συντάξεως ληξιαρχικής πράξεως). Απαντά προστασία ιδιωτικού συμφέροντος (π.χ. κληρονομητήριο ή κήρυξη αξιογράφου ως ανισχύρου λόγω απωλείας) αλλά ενίοτε και του γενικότερου, δημόσιου συμφέροντος (π.χ. πτώχευση, συλλογική αγωγή προς προστασία των καταναλωτών). Έτσι προστατεύονται οι συναλλαγές και οι καταναλωτές αντιστοίχως. Μόνο η πτυχή του δημόσιου συμφέροντος μπορεί να εξηγήσει επίσης και πλείστες διατάξεις της εκούσιας δικαιοδοσίας (π.χ. αρχή της αυτεπαγγέλτου ενεργείας, ανακριτικό σύστημα).

8. Μπορεί η εκούσια δικαιοδοσία να μην αποτελεί διοικητική λειτουργία όμως ορισμένες πράξεις αυτής βρίσκονται στο μεταίχμιο δικαιοδοτικής και διοικητικής λειτουργίας. Πλείστες υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας θα μπορούσαν να ανατεθούν και σε διοικητική αρχή (π.χ. βεβαίωση γεγονότος για σύνταξη ή διόρθωση ληξιαρχικής πράξεως, η σφράγιση πραγμάτων προς αποτροπή κινδύνου, η άδεια συγκλήσεως συνελεύσεως συνεταιρισμού). Η έγκριση ανωνύμου εταιρείας υπάγεται π.χ. στη διοίκηση. Δυνάμει της δικαιοδοτικής παράδοσης και συνταγματικά προστατευομένων αγαθών ορισμένες πάντως υποθέσεις δεν μπορεί να αφαιρεθούν από τη δικαστική λειτουργία (σύσταση σωματείου, θέση υπό δικαστική συμπαράσταση, πτώχευση

φυσικού ή νομικού προσώπου που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις οικονομικές του υποχρεώσεις). Όπως στην περίπτωση της διοικήσεως υπάρχει πρωτογενής ενέργεια δικαστικών οργάνων και όχι κρίση προγενέστερης συμπεριφοράς. Όμως, τα δικαστήρια διαπιστώνουν αυθεντικώς εδώ τη νομιμότητα της πράξεως, ενώ ο έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων της διοικήσεως ανήκει στα διοικητικά δικαστήρια.

Με το κύρος τους τα δικαστήρια περιβάλλουν ορισμένες πράξεις ιδιωτών (υιοθεσία, άδεια εκποιήσεως ακινήτου ανηλίκου, θέση υπό δικαστική συμπαράσταση, διορισμός κηδεμόνος σχολάζουσας κληρονομίας). Απαντά δηλαδή ενίοτε ιδιόρρυθμη συνύπαρξη πράξεων ιδιωτών και δικαστηρίου, κάτι που συναντάται βεβαίως και στη διαγνωστική διαδικασία (πρακτικά συμβιβασμού) και θέτει το θέμα αν προέχει ο χαρακτήρας της πράξεως ως ιδιωτικής ή ως δικαστικής αποφάσεως.

9. Τίθεται το ερώτημα αν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η υπαγωγή στην διοικητική λειτουργία (απευθείας ή με αφαίρεση), υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας ; (π.χ. έγκριση καταστατικού σωματείου και έγκριση καταστατικού ανωνύμου εταιρείας).

Το θέμα απαντάται με βάση την δικαιική παράδοση της χώρας, την συνταγματική προστασία ορισμένων εννόμων αγαθών και με το κριτήριο αν η απαιτούμενη δικαστική ενέργεια τελεί σε άμεση συνάρτηση προς την δημιουργία εννόμου σχέσεως ή δικαιώματος (πτώχευση, κήρυξη αξιολογίου ως ανισχύρου, παροχή κληρονομηρίου, θέση κληρονομίας υπό δικαστική εκκαθάριση, κλπ). Αντιθέτως, αν η ρύθμιση δεν τελεί σε συνάρτηση με την δημιουργία δικαιώματος ή εννόμου σχέσεως, τότε μπορεί να ανατεθεί σε μη δικαστικά όργανα (π.χ. διόρθωση ληξιαρχικής πράξεως [828] άδεια συγκλήσεως συνελεύσεως συνεταιρισμού [835]). Βεβαίως, η θεματική δεν είναι στάσιμη, όπως αποδεικνύει η περίπτωση της συναινετικής λύσης του γάμου.

10. Διάκριση δικαστηριακής και εξωδικαστηριακής φύσεως εκούσιας δικαιοδοσίας. Έργο εξωδικαστηριακής επιτελούν οι συμβολαιογράφοι (ένορκες βεβαιώσεις, σύνταξη απογραφής), οι υποθηκοφύλακες, οι ληξίαρχοι, οι δικηγόροι (επικύρωση εγγράφων, μετάφραση εγγράφων, συνταγμένων σε αλλοδαπή γλώσσα).

11. Αρχή της ελαστικότητας: Η αρχή αυτή χαρακτηρίζει την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Εκφράζεται με διάφορους τρόπους με την έννοια ότι επιλέγεται ή δεν επιλέγεται η εφαρμογή διατάξεως που ταιριάζει ή δεν ταιριάζει στην συγκεκριμένη υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας (αμφ). Αυτό ισχύει λ.χ. ως προς τις συνέπειες της ερημοδικίας του αιτούντος (π.χ. στο πλαίσιο αιτήσεως πτωχεύσεως), ως προς την υποχρέωση υποβολής ή μη προτάσεων σε υποθέσεις απλές (βλ. σχετικά 115 παρ. 3) ως προς τις συνέπειες της εισαγωγής της αιτήσεως σε αναρμόδιο δικαστήριο (άρθρ. 46). Ελαστικότητα προσδίδει και η έλλειψη γενικής διατάξεως για την κατά τόπο αρμοδιότητα που αφήνεται έτσι να προσδιορισθεί είτε με βάση ειδική ρύθμιση είτε με βάση τα χαρακτηριστικά της υποθέσεως.

Διακρίσεις υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας

1. Στην εκούσια δικαιοδοσία εντάσσονται τρεις (3) κατηγορίες υποθέσεων : Υφίστανται οι υποθέσεις που συνίστανται σε λήψη μέτρων πρόνοιας για κατοχύρωση ιδιωτικών συμφερόντων ή και δημόσιου συμφέροντος. Περαιτέρω ανευρίσκονται διαφορές ιδιωτικού δικαίου καθώς επίσης και υποθέσεις δημοσίου δικαίου. Η διάκριση αυτή δεν αποτυπώνεται στο νόμο (ΚΠολΔ). Είναι κάθε φορά διαφορετικό το αντικείμενο και διαφορετικός ο σκοπός της διαδικασίας. Στη δεύτερη και στην πρώτη κατηγορία προέχει το ιδιωτικό συμφέρον και στην τρίτη το δημόσιο συμφέρον.

Ανακύπτουν στην ενότητα αυτή δύο μεγάλα ερμηνευτικά ζητήματα. Πρώτον, αν ένα θέμα είναι αρρύθμιστο στο νόμο και αυτό εκλαμβάνεται ως κενό που πρέπει να καλυφθεί, τίθεται το ζήτημα για τις διατάξεις που θα κληθούν σε εφαρμογή προς κάλυψη του κενού (λ.χ. δεν υπάρχει στο νόμο η απαγόρευση της μη επιδεινώσεως της θέσεως του εκκαλούντος [536 ΚΠολΔ]). Το δεύτερο ζήτημα είναι αν οι υφιστάμενες διατάξεις ταιριάζουν και για τις τρεις (3) κατηγορίες υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας και εφαρμόζονται αδιακρίτως.

2. Υποθέσεις πρόνοιας : Κάνουμε λόγο για το παραδοσιακό περιεχόμενο της εκούσιας δικαιοδοσίας (jurisdictio voluntaria). Η θεωρία αποδίδει επίσης αυτή την κατηγορία με τη διατύπωση «εκούσια δικαιοδοσία με ουσιαστική έννοια» και χαρακτηρίζει τις υποθέσεις ως γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Πρόκειται για υποθέσεις που ανευρίσκονται στο κληρονομικό δίκαιο, στο οικογενειακό δίκαιο, στο εμπράγματο. Υπάρχει διοικητική δραστηριότητα σε εξυπηρέτηση ιδιωτικού συμφέροντος με την έννοια της διασφάλισης, διασαφήσεως και διαπλάσεως ιδιωτικών δικαιωμάτων. Συγχρόνως θεωρείται ότι εξυπηρετείται και το δημόσιο συμφέρον. Εδώ εμπίπτουν λ.χ. το κληρονομητήριο, ο διορισμός κηδεμόνα, διαφορές για τις εγγραφές στα δημόσια βιβλία, η παροχή δικαστικής αδείας για επιχείρηση ορισμένων δικαιοπραξιών, η παρεμβολή του δικαστηρίου στο δίκαιο της αναγκαστικής εκτελέσεως (1022). Αρχικά η σύλληψη της διαδικασίας ήταν άτυπη με ισχυρό ρόλο του δικαστή και με περιορισμένα δικαιώματα των συμμετεχόντων. Σ' αυτό συνέβαλε και το ουσιαστικό δίκαιο που συχνά θέτει γενικούς κανόνες, όπως λ.χ. η ύπαρξη προφανούς ωφέλειας ή άφευκτης ανάγκης για την παροχή άδειας εκποίησης ενός ακινήτου ως προϋπόθεση. Βαθμιαίως έχει εμπεδωθεί η θέση ότι θα πρέπει να συντρέχουν και εδώ οι δικαιοκρατικές εγγυήσεις όπως είναι το δικαίωμα ακροάσεως, το δικαίωμα να ζητηθεί εξαίρεση δικαστή, το δικαίωμα στην απόδειξη, η αποφυγή αιφνιδιασμού, η μη χρήση αποδεικτικών μέσων που είναι παράνομα ή ανυπόστατα, η απαγόρευση της ιδιωτικής γνώσεως του δικαστή κλπ. Δεν είναι κρίσιμο για την προκειμένη κατηγορία το στοιχείο της υπάρξεως διαφοράς μεταξύ των συμμετεχόντων. Για την έκδοση του κληρονομητηρίου μπορεί να υπάρχει διένεξη, όμως αυτό δεν μετατρέπει τη φύση της διαφοράς και οι κοινωνοί του δικαίου γνωρίζουν ότι είναι άλλο θέμα η έκδοση του κληρονομητηρίου και άλλο θέμα η δικαστική διαπίστωση του θέματος για τα κληρονομικά δικαιώματα με δεσμευτική δικαστική απόφαση.

3. Ιδιωτικές διαφορές : Στην εκούσια δικαιοδοσία παραδοσιακά πλέον εντάσσονται και οι υποθέσεις που κανονικά θα έπρεπε να είχαν ενταχθεί στην αμφισβητούμενη δικαιοδοσία. Πρόκειται για τις αποκαλούμενες μη γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Ο λόγος εντάξεως των υποθέσεων αυτών στη συγκεκριμένη διαδικασία είναι το γεγονός ότι το ουσιαστικό δίκαιο αφήνει μεγάλη διακριτική ευχέρεια στο δικαστήριο είτε στο πραγματικό του κανόνα δικαίου είτε ενίοτε και στην έννομη συνέπεια. Διατυπώνεται δηλαδή το πραγματικό με τη μορφή γενικών ρητρών και αναγνωρίζεται μία, ανάλογα με τις περιστάσεις, καθοριστική παρέμβαση του δικαστηρίου στις ουσιαστικές έννομες σχέσεις. Αυτό συνεπάγεται μία αδυναμία των διαδίκων να ανταποκριθούν στο βάρος επικλήσεως πραγματικών ισχυρισμών που κατά το μάλλον ή ήττον προϋποθέτει ένα σαφές

πραγματικό κανόνος δικαίου. Υπάρχει επίσης αδυναμία υποβολής συγκεκριμένου αιτήματος, κάτι που είναι κρίσιμο σε σχέση με την αρχή της διαθέσεως, την έκταση της νίκης και της ήττας, το έννομο συμφέρον κλπ. Όταν η απόφαση του δικαστηρίου εξαρτάται από συνεκτίμηση παραγόντων όπως είναι η κατά δίκαιη διαμόρφωση της ουσιαστικής έννομης σχέσης, η οικονομική και κοινωνική κατάσταση του οφειλέτη, οι πραγματικές ανάγκες του διαδίκου, η διάσωση της επιχείρησής, ο καταχρηστικός ή μη χαρακτήρας συμβατικών όρων κλπ. κρίθηκε ότι δεν προσιδιάζει η αμφισβητούμενη διαδικασία. Περαιτέρω, υποστηρίζεται ότι η αμφισβητούμενη διαδικασία αποδίδει μία φιλελεύθερη αντίληψη για τη δίκη ως εκ του χρόνου καταγωγής της (γαλλική επανάσταση) ενώ τις τελευταίες δεκαετίες η τάση είναι προς την κατεύθυνση μίας περισσότερο κοινωνικής αντιλήψεως της δίκης. Αυτό προϋποθέτει ενεργό ρόλο του δικαστή στη δίκη, αφηρημένη διαμόρφωση του πραγματικού κανόνος δικαίου κλπ.

Εννοιολογικώς αποδίδεται η κατηγορία αυτών των υποθέσεων ως μία διαδικασία με δύο διαδίκους ή με δύο ομάδες διαδίκων που είναι αντιμέτωποι με αντίθετα συμφέροντα και το δικαστήριο αποφασίζει δεσμευτικά για ιδιωτικά δικαιώματα. Εδώ είναι η άδεια για την εκποίηση ενεχύρου, για κήρυξη αξιολόγου ως ανισχύρου, οι γενικοί όροι των συναλλαγών, τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, η πτώχευση κλπ. Το κρίσιμο θέμα είναι ποιες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας μπορούν να τύχουν αναλογικής εφαρμογής, όπως επίσης αν οι υφιστάμενες διατάξεις προσιδιάζουν και στη συγκεκριμένη κατηγορία. Θα πρέπει να γίνει δεκτή η δυνατότητα συμβιβασμού, διαιτησίας, δεδικασμένου, προσεπικλήσεως, αυτοτελούς προσθέτου παρεμβάσεως, διαθέσεως επιδίκου, ομολογίας, ομοδικίας, διεθνούς δικαιοδοσίας, απαγορεύσεως χειροτερεύσεως της θέσεως του εκκαλούντος κλπ. Επίσης είναι πολύ αμφίβολο αν μπορεί να ανεύρουν εδώ εφαρμογή ρυθμίσεις για την ανάκληση οριστικής αποφάσεως (758), για την εξάρτηση της εκτελεστότητας από το δικαστήριο που εκδίδει την απόφαση (763 *judex a quo*), για την αυτεπάγγελτη έναρξη της διαδικαστικής διαδικασίας, για τον Εισαγγελέα ως αυτοδικαίως διάδικο στη σχετική δίκη κλπ. Βεβαίως, ο νομοθέτης μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά και να οδηγηθούμε σε ρυθμίσεις που δεν ανταποκρίνονται στη φύση της υποθέσεως. Έτσι, λ.χ. κατά το πτωχευτικό δίκαιο τη διαδικασία της πτωχεύσεως μπορεί να την κινήσει και ο Εισαγγελέας, καίτοι η κρατούσα γνώμη θεωρεί την υπόθεση ως μη γνήσια.

4. Διοικητικού δικαίου διαφορές : Εδώ εντάσσονται περιπτώσεις που έπρεπε να υπαχθούν στα διοικητικά δικαστήρια. Είναι οι πράξεις που αφορούν τη διοίκηση της δικαιοσύνης (π.χ. παροχή απογράφου), την άρνηση των προσώπων που τηρούν δημόσια βιβλία να προβούν σε καταχωρίσεις, είναι η αναγνώριση αλλοδαπών αποφάσεων. Ξένες έννομες τάξεις εντάσσουν εδώ και την περίπτωση παροχής αδείας για άσκηση δικηγορικού επαγγέλματος ή για αφαίρεση αδείας.

5. Σε κάθε περίπτωση η εξέταση του θέματος δε μπορεί να οδηγήσει σε εφαρμογή συλλήβδην όλων των διατάξεων της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας ή της διοικητικής δίκης διότι με τον τρόπο αυτόν θα ακυρωνόταν ο σκοπός του νόμου που ήταν η ένταξη των υποθέσεων στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Επίσης, ο νομοθέτης έχει ευχέρεια επιλογών αδιαφόρως της δογματικής συνέπειας. Το κληρονομητήριο καίτοι είναι γνήσια υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας, δεν εντάσσεται στις περιπτώσεις για τις οποίες προβλέπεται αυτεπάγγελτη κίνηση της διαδικασίας ή υποχρέωση κοινοποιήσεως της αιτήσεως στον Εισαγγελέα. Η διαδικασία κινείται κατ' αίτηση. Αντιθέτως, η πτώχευση ως μη γνήσια υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας μπορούσε στο παρελθόν να κινηθεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο και υπό το νέο δίκαιο μπορεί να κινείται με πρωτοβουλία του Εισαγγελέα Πρωτοδικών.

913118

(139) ει. Γεν. Μερ. (182) ει. Ειδ. Μερ.

Εκούσια η διαδικ. μπορεί ν' αρχίσει εσα να περατωθεί μόνο με τον αιτούντα.

Αρχειοθέτηση διαδικασίας → *

π.χ. Γυναικείο διαζύγιο

Ν 2251/94 → εισαγωγή δικαστ. για προστασία καταναλωτή

→ πρωτόκολλο

Διάκριση → έχουν προταθεί διάκριση επιτήρηση

Συνίδες → αρχειοθέτηση ① στοιχείο αντιδικίας

→ εκούσια ① δχι ~~αυτοδικία~~
(εξαρ. εξυμνήσεων επιχείρησης) ②
αίτησιν

② δχι διαφορά με το στοιχείο της αρχειοθέτησης

③ προταθεί το διαδικαστικό στοιχείο

② numerous clauses, could
show political existence
the company, charact.

④ προληπτική επήρταση δικαστή

③ καταστατική επήρταση δικαστή

⑤ στοιχείο ως ~~αποφασιστικό~~ δικαστήριο

④ στοιχείο ~~αποφασιστικό~~ διοίκησης

② επ. μπορούσε να χαρακτ.
Διφορά αν απόρ. που
έδωκε το βόρο προσβλήθηκε
με αίτηση επωνυμίας
των πραγμ. Γεν. προτέρα
κατάσταση, οπότε εξαφανίλ.
η απόρ. περί δόσης.

W. 4405 → ναυτοπλοϊκή
αποχή

→ ο ερωδός ευρωπ.

θα γίνει μόνο ευρωπαϊκή

δικασία → εκούσια

Δικαιοδοσία

- 2- Τόπος → εξυπηρετεί και διαφέρει ενοχία τραπεζοίσι
- δικαστής που επιγράφει (H) πείσμα.
 - ο συμβολαιογρ. που συντάσσει έγγραφο
 - ο δηγίαρχος που αποδέχεται για πρῶτο.

ΑΤΧΕΣ ΤΟΥ ΤΗ ΔΙΕΠΟΥΝ

- ① Αρχή της ελαστικότητας → αποδίδω από φύσιν που ~~και~~ ευαφρ. γενικά αλλά όχι εν προκειμένω.

π.χ. αναρροδισατα δικ → παραπορηή στο αρροδιο δικ.

↓
η δικη παραρνεα ευαφής που
έχα ευρ. για παραπορηή παραφρ,
τότους κ.λπ.

- ② Σε ενοχία για αναρροδ. θα είναι περιβότ. χρόνος
για παραπορηή, οπότε το δικ ~~και~~ μπορεί να απορρίψει.

→ Δε χρειάζ. προτάσεις

→ Αν δεν παρίσταται ο αυτών → η ευήτ. μυαλοδία, η
δικη δρεε κατά 260 δεν καταρρίπτεται.
Το ίδιο και επί αναρροδής.

Αν π.χ. πρόκειται για αίτηση μυαλοδίας και δύο παρα-
στάδια, αυτός ο άνδρ. θα είναι υπότ. αγοράς και
ποιος θα συνδιακράγει μαζί του; οπότε αναρροδής

- ② Απών (H) αδικατορμένος (και ενόχων (H) δουλοσύν).
(H) αναρροδής.

ΦΥΛΛΑΔΙΟ (2)

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης.

Αθήνα, 04-03-2016

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Στην εκούσια δικαιοδοσία το εισαγωγικό διαόγραφο είναι η αίτηση και γίνεται λόγος για ενδιαφερόμενους ή συμμετέχοντες και όχι για διαδίκους. Είναι θεωρητικά και πρακτικά δυνατόν η δίκη να έχει έναν μόνο συμμετέχοντα, δηλαδή τον αιτούντα. Πρόκειται για μία στην περίπτωση αυτή μονομερή διαδικασία. Αυτό αποτελεί πάντως μάλλον την εξαίρεση. Στη δίκη συμμετέχουν συνήθως και άλλα πρόσωπα.
2. Η ιδιότητα του συμμετέχοντος αποκτάται με ένα ιδιαίτερο τρόπο. Συμμετέχουν δεν είναι ιδίως αυτός στον οποίο ο αιτών απευθύνει την αίτηση (καθού η αίτηση) έστω και αν πρόκειται για υπόθεση η οποία τον αφορά. Επομένως η αναγραφή αντιδίκου στην αίτηση ή η εκδίδοση αντιγράφου της αιτήσεως δεν του προσδίδει την ιδιότητα του παράγοντος της δίκης. Αυτοδικαίως συμμετέχουν είναι ο αιτών. Καθίστανται υποκαίμενοι της δίκης τα πρόσωπα που κληροδόθηκαν κατά την προδικασία (743 παρ. 3 ΚΠολΔ) ή την κύρια διαδικασία από το δικαστήριο (753 ΚΠολΔ), τα πρόσωπα που άσκησαν κύρια παρέμβαση ή τριταναικοσύ. Περαιτέρω, αυτοδικαίως συμμετέχει στη δίκη ως υποκαίμενο αυτής και ο εισαγγελέας. Η απόκτηση της ιδιότητας του συμμετέχοντος παρέχει τη δυνατότητα εκμερήσεως όλων των διαδικαστικών πράξεων. Η θέση ότι συμμετέχουν δεν είναι κατ' ανάγκη αυτός στον οποίο αφορά το μέτρο της εκούσιας δικαιοδοσίας που ζητείται με την αίτηση να ληφθεί βάσει θέμα αναρμονίσεως με το δικαίωμα ακροάσεως. Μπορεί να υποστηριχθεί ότι μέτρα που άσκονται της προσπαυής ή της περιουσιακής καταστάσεως θα πρέπει να λαμβάνονται σε δίκη στην οποία συμμετέχει ο ενδιαφερόμενος (άρθρ. 20 Σ). Δεν θα πρέπει δηλαδή η συμμετοχή του να εξαρτάται από την ορθή χρήση της δικονομικής ευχάρειας της προσπαυήσεώς του κατά την προδικασία ή την κύρια διαδικασία από τον αρμόδιο δικαστή ή το κρίνον δικαστήριο ή να του παρέχεται προστασία εκ των υστέρων μέσω του θεσμού της τριταναικοσύ. Ο μη συμμετέχων έχει δικαίωμα τριταναικοσύ της αποφάσεως και ο συμμετέχων δικαίωμα προσβολής με ένδικο μέσα και συνδιαμορφώσεως του αποτελέσματος της δίκης εγκαίρως (βλ. επιβεβαιωτικό άρθρ. 802 ΚΠολΔ). Με βάση τη θέση αυτή δεν μπορεί λ.χ. πρόσωπο νομικό ή φυσικό να κηρυχθεί σε πτώχευση, χωρίς να έχει τύχει προηγουμένης δικαστικής ακροάσεως.
3. Η δίκη της εκούσιας δικαιοδοσίας εισάγεται συνήθως με αίτηση του ενδιαφερομένου. Υφίσταται όμως και η δυνατότητα της αυτεπαγγέλτου ενεργείας με την έννοια ότι

υπόθεση μπορεί να εισαχθεί προς συζήτηση με πρωτοβουλία του δικαστηρίου (748 παρ. 4 ΚΠολΔ.) ή και του εισαγγελέα για την πρακτικώς απουδαία περίπτωση της πτωχεύσεως (άρθρ. 5, παρ. 1 Πτωχ. Νόμου). Η αίτηση έχει ένα περιεχόμενο που ανταποκρίνεται κατά το μάλλον ή ήττον στις προδιαγραφές της αγωγής (άρθρ. 216). Απαιτείται επομένως και σαφής έκθεση των γεγονότων που δικαιολογούν το αίτημα και υποβολή ορισμένου αιτήματος. Υπάρχει ως εκ τούτου πιθανότητα απορρίψεως της αιτήσεως ως αόριστης. Αμφισβητείται αν είναι δυνατή η συμπλήρωση με τις προτάσεις και με βάση τα στοιχεία της υποθέσεως, αυτά δηλαδή που δεν αποτέλεσαν περιεχόμενο ισχυρισμού των συμμετεχόντων στη δίκη. Το Ανώτατο Δικαστήριο (Αρείος Πάγος) καταφέρεται μία τέτοια δυνατότητα.

4. Η αίτηση ολοκληρώνεται με την κατάθεση, δεν απαιτείται δηλαδή επίδοση όπως συμβαίνει με την αγωγή. Η αίτηση επάγεται εκορευοδικία (778). Αυτό όμως δεν εμποδίζει την άσκηση τακτικής αγωγής για το ίδιο αντικείμενο με βάση τις γενικές διατάξεις που οδηγεί σε συσχετισμό δεδουλευμένων. Έτσι η αίτηση για έκδοση κληρονομητηρίου δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής για το κληρονομικό δικαίωμα όπως επίσης η κατάθεση αιτήσεως για συναινετική λύση του γάμου δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής για λύση του γάμου κατά τις διατάξεις των άρθρων 592 για τις γαμικές διαφορές.
5. Υπάρχει η ιδιορροθμία ότι μπορεί να μεταβληθεί η αίτηση με άδεια του Ειρηνοδίκη, εφόσον όμως δεν παραβλέπονται συμφέροντα των παραιτώντων της δίκης ή τρίτων. Ως μεταβολή νοείται η μεταβολή του αιτήματος και είναι δυνατή μόνο για τον πρώτο βαθμό. Εκφράζεται με τον τρόπο αυτό το στοιχείο της ελαστικότητας ενώ παράλληλα λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον των λοιπών. Είναι μία διάταξη που *de lege ferenda* δικαιούει εφαρμογή και στην διεγερστική δίκη.
6. Το τακτήριο αρμοδιότητας υφίσταται υπέρ του Ειρηνοδικείου (άρθρ. 740). Υπάρχουν όμως περιπτώσεις προς την κατεύθυνση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου (συλλογική αγωγή, πτώχευση), του Μονομελούς Πρωτοδικείου (740) ή του Εφετείου ως εισαγωγικού δικαστηρίου (ερμηνεία διαθήκης που περιέχει διάταξη υπέρ κοινοφελούς σκοπού ή στο παρελθόν οι υποθέσεις για την εξυγίανση των επιχειρήσεων).
7. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται ανά περίπτωση (π.χ. 782, 801, 810) ενώ δεν είναι δυνατή η παρέκταση αρμοδιότητας (άρθρ. 42 και 740). Εισάγεται δηλαδή σε ορισμένο βαθμό το κριτήριο του κατάλληλου δικαστηρίου με βάση την εκάστοτε υπόθεση. Ερίχεται το θέμα αν σε περίπτωση αναρμοδιότητας η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ή να αντάρει εφαρμογή η γενική διάταξη του άρθρ. 46 για την παραπομπή στο αρμόδιο δικαστήριο. Είναι ένα σημείο ως προς το σημείο ανακύπτει η χρησιμότητα του στοιχείου της ελαστικότητας.

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Η αντιμετώπιση των πραγματικών ισχυρισμών στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

1. Οι πραγματικοί ισχυρισμοί τυγχάνουν μιας διαφορετικής αντιμετώπισης στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας ενόψει της ιδιαίτερης φύσης της συγκεκριμένης διαδικασίας και του δημοσίου συμφέροντος που χαρακτηρίζει πολλές από τις σχετικές υποθέσεις που υπάγονται στη συγκεκριμένη διαδικασία.

2. Καταρχάς δεν υφίσταται χρονικός περιορισμός στην προβολή αυτών. Σχετική είναι η διάταξη του άρθρ. 745 ΚΠολΔ που επιτρέπει την προβολή ισχυρισμών έως και την τελευταία συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Με τις ρυθμίσεις αυτές επέρχεται μια διαφοροποίηση σε σχέση με αυτά που ισχύουν στην τακτική διαδικασία. Εκεί προβλέπεται η αρχή της συγκεντρώσεως (αρχή του άνευ επικουρίας δικάζεσθαι) (527). Η αντίθεση ήταν έκδηλη στο παρελθόν όταν στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας προβλέπονταν περισσότερες συζητήσεις (745 ...τελευταία συζήτηση). Στη δίκη της εκούσιας δικαιοδοσίας έχει εισαχθεί επίσης το σύστημα της μιας και μοναδικής συζήτησεως, παρέμεινε όμως η ορολογία από το προϊσχύσαν δίκαιο (βλ. και άρθρ. 269 πριν από την κατάργησή του με το ν. 4335/2015). Τότε θα έπρεπε οι διάδικοι να προβάλουν τους ισχυρισμούς στην πρώτη συζήτηση.

Πρυτανεύει η σκέψη ότι θα πρέπει στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας να εκδίδεται μια απόφαση η οποία ανταποκρίνεται στην πραγματική και νομική κατάσταση, όπως προϋπάρχει και στην έκδοση μιας αποφάσεως που ικανοποιεί τους λόγους με τους οποίους λαμβάνεται το ρυθμιστικό μέτρο της πολιτείας μέσω της εκούσιας δικαιοδοσίας. Χρονικοί περιορισμοί, όπως αυτοί του άρθρ. 527 ΚΠολΔ, έχουν ως αποτέλεσμα να εκδίδεται μια απόφαση που δεν ανταποκρίνεται στη πραγματική νομική κατάσταση, όπως προϋφίσταται. Αν λ.χ. απορριφθεί ως εκπρόθεσμος ένας ισχυρισμός, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε έκδοση μιας μη ορθής αποφάσεως με κριτήριο το ουσιαστικό δίκαιο. Η απόφαση αυτή βέβαια δεν είναι κατ' ανάγκη άδικη αφού δεν νοείται διεξαγωγή δίκης χωρίς πέρηση μιας διαδικασίας. Απλώς ανά επτοχή και ανά έννομη τάξη παραλλάσσει το μέτρο επιμέλειας και ευθύνης που αξιώνεται από τους διαδίκους. Με την έννοια αυτή και το δικονομικό δίκαιο συγκαθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία κρίνεται αν μια απόφαση είναι «δίκαιη» και «ορθή».

3. Προέκταση της θέσεως ότι δεν υφίστανται χρονικοί περιορισμοί στην προβολή πραγματικών ισχυρισμών στη δίκη είναι το γεγονός ότι και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο είναι δυνατή η προβολή νέων πραγματικών ισχυρισμών ως λόγων εφέσεως (άρθρ. 765). Είναι αδιάφορο το θέμα αν υπαιτίως ή ανυπαίτίως δεν προβλήθηκαν στο πρώτο βαθμό. Είναι και εδώ σαφής η διαφορά με την τακτική διαδικασία (άρθρ. 527 ΚΠολΔ) στο πλαίσιο της οποίας μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η προβολή νέων ισχυρισμών ως λόγων εφέσεως. Το θέμα γίνεται κατανοητό στη βάση του κανόνα ότι συνήθως λόγοι εφέσεως είναι πλημμέλειες της πρωτοβαθμίου αποφάσεως. Αυτό προϋποθέτει ότι αυτά τα οποία αντιμετωπίζονται ως πλημμέλειες είχαν αποτελέσει κατ' ανάγκη περιεχόμενο της πρωτοβαθμίου διαδικασίας. Αντίθετα, οι νέοι ισχυρισμοί που επιτρεπώς προβάλλονται δεν είχαν αποτελέσει περιεχόμενο.

4. Προέκταση της ρυθμίσεως του άρθρ. 527 είναι επίσης και η ρύθμιση του άρθρ. 330 ΚΠολΔ που προβλέπει την αδυναμία προβολής πραγματικών ισχυρισμών (ενστάσεων, αρνήσεων) μετά την επέλευση του δεδικοσμένου. Δηλαδή, ο διάδικος δεν μπορεί να επικαλεσθεί κατά βάση πραγματικούς ισχυρισμούς που δεν είχε επικαλεσθεί στο πλαίσιο της πρωτοβαθμίου και δευτεροβαθμίου δίκης αδιαφόρως αν

πρόκειται για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο. Μια εξαίρεση υπάρχει σε σχέση με τον εβδομο λόγο αναψηλαφήσεως (άρθρ. 544 αρ. 7). Γίνεται δεκτό ότι το νέο έγγραφο που αποδεικνύει και στοιχειοθετεί λόγο αναψηλαφήσεως μπορεί να περιλαμβάνει και πραγματικά ισχυρισμό που δεν είχε προταθεί στους προηγούμενους βαθμούς δικαιοδοσίας (π.χ. εξοφλητική απόδειξη). Αντίθετη είναι η κατάσταση σε σχέση με την εκούσια διαδικασία. Κατά το άρθρ. 758 είναι δυνατή η ανάκληση δικαστικής αποφάσεως που μπορεί να είναι και τελεσίδικη ή αμετάκλητη αν συντρέξουν νέα πραγματικά γεγονότα. Ως νέα πραγματικά γεγονότα νοούνται εδώ (άρθρ. 758) προϋφιστάμενα γεγονότα (οψιγενή) και όχι γεγονότα που δημιουργήθηκαν το πρώτον μετά την έκδοση της αποφάσεως (οψιγενή πραγματικά γεγονότα). Αυτό σημαίνει συγχρόνως ότι τα οψιγενή αυτά γεγονότα μπορούν να αποτελέσουν και λόγο για υποβολή νέας αιτήσεως, κάτι που έχει πρακτική σημασία αν η αρχική αίτηση έχει απορριφθεί. Αντίθετως, η ρύθμιση του άρθρ. 758 προσδίδει στην περίπτωση που η αίτηση έγινε δεκτή και παρουσιάζονται νέα γεγονότα που δικαιολογούν την ανάκλησή της. Στο πλαίσιο του 758 δεν εξετάζεται αν ο διάδικος γνώριζε ή δεν γνώριζε ανυπαίτως την ύπαρξη των γεγονότων που δεν είχε προβάλει στις προηγούμενες διαδικασίες. Συμπερασματικά: προϋπάρχοντα γεγονότα μπορούν να στηρίξουν νέα αίτηση εκούσιας δικαιοδοσίας χωρίς περιορισμούς όπως αυτοί που προκύπτουν με βάση το άρθρ. 330 ΚΠολΔ. Στην ενότητα αυτή κρίνεται αναγκαίο να προβληθεί η σημασία που έχει η συζήτηση της υποθέσεως. Με βάση αυτή καθορίζονται τα χρονικά σημεία προβολής ισχυρισμών και τα χρονικά όρια του δεδικασμένου. Ό.π. λαμβάνει χώρα επέκταση της συζητήσεως δεν καλύπτεται από τους χρονικούς περιορισμούς της δίκης (άρθρ. 527) ή τα χρονικά όρια του δεδικασμένου (άρθρ. 330). Μπορεί να ασκηθεί ανακοπή του άρθρ. 933, αρνητική αναγνωριστική αγωγή (π.χ. ο νικητής διάδικος καυχάται ότι δεν υπήρξε εξόφληση καίτοι υπήρξε κατά τους ισχυρισμούς του οφειλέτη και αυτή έλαβε χώρα μετά τη συζήτηση της υποθέσεως. Αφού η εξόφληση έλαβε χώρα μετά τη συζήτηση της υποθέσεως δεν μπορούσε να προβληθεί στο δικαστήριο και κατ' επέκτασιν δεν καταλαμβάνεται ο ισχυρισμός από τους φρασμούς των άρθρ. 269, 527 και 330). Το ισχύον πρότυπο δίκης για την τακτική διαδικασία στηρίζεται στην έγγραφη διαδικασία. Δηλαδή, τα μέρη προβάλλουν ισχυρισμούς με τις προτάσεις. Συζήτηση δεν λαμβάνει χώρα. Το ρόλο της συζητήσεως στην εδώ συζητούμενη ενότητα εκπληρώνει η τελευταία ημέρα της προθεσμίας καταθέσεως των προτάσεων (βλ. άρθρ. 527 αρ. 2).

5. Στη πολιτική δίκη ισχύει η αρχή της συζητήσεως (άρθρ. 106). Αντίθετα στη διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας ισχύει η αρχή της ανακρίσεως (άρθρ. 744). Η διατύπωση του νόμου στις δυο αυτές διατάξεις αποτυπώνει με εύγλωττο τρόπο τη διάστιξη. Είναι μια κρίσιμη πτυχή. Επομένως το δικαστήριο μπορεί να λάβει υπ' όψιν του γεγονότα που δεν προβλήθηκαν από τους διαδίκους αλλά προέκυψαν από τα στοιχεία της δίκης (ιδίως από την αποδεικτική διαδικασία).

6. Συνέπεια των παραπάνω είναι το στοιχείο είναι και η διαφορετική αντιμετώπιση του θέματος για τη δυνατότητα μεταβολής της βάσεως της αγωγής. Στην τακτική διαδικασία αυτό θεωρείται μη επιτρεπτό (άρθρ. 224). Αντίθετα στην εκούσια δικαιοδοσία είναι δυνατή η μεταβολή της βάσεως της αιτήσεως είτε με την μορφή της προσθήκης νέας βάσεως είτε με την μορφή της διορθώσεως της αορίστως προβληθείσας βάσεως. Προς αυτήν την κατεύθυνση έχει κρίνει και ο Αρειος Πάγος. Πρέπει να γίνει επίσης δεκτό ότι η αοριστία μπορεί να θεραπευθεί μέσω της τοποθέτησης άλλων παραγόντων της δίκης ή στοιχείων από την αποδεικτική διαδικασία, κάτι που δεν γίνεται δεκτό στην τακτική διαδικασία. Βεβαίως, πρέπει να διασφαλίζεται η αρχή της ακροάσεως κάτι που μπορεί να γίνει μόνο με αναβολή της συζητήσεως της υποθέσεως. Η λύση αυτή είναι προτιμότερη απ' ό,τι η απόρριψη της αιτήσεως και η υποβολή νέας.

- Durante o período de separação via amon.

As girarele parabolilor tot continuă, cea afluxis, până
până pe obiectul veal afluxis. Sau creșterea anormală
cel.

Το ταμπλό είναι υπό του Ειρηνοδίκου.

~~ΟΧΙ~~ ΧΡΟΥ. ΠΑΡΟΛΟΦ, ΓΕΛΟΥΣ ~~ΠΡΑΓΜΑΤΑ~~ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣ

προσπαύ να προσδεύουν κρίσι
του είνδουνο με βραδεία
προσδεύει.

0 b' bayos $\rightarrow$ edegitici denovupia

ius novorum → die Republikus vān 1848. 6to b' laiša
pārve die Republikas dāpā zēģoties.

765 → 6' багш → багш ачаагийн

765

Gravimetric na
kalkulyatsiya GTOV
or badiya $\rightarrow$ o'zida nazorat
kayin tili qayiladi.

(FSS) OPTIC NERVE AND
EYE OF THE PROPHET-
DURE EYE
LEXOPROPOS.

-4-

Αρα θα δειχθεί ότι οι σχέσεις που έχουν
κατασκευαστεί είναι σωστές.

(330) → πρακτικά πιο σημαντική πρόταση του
δεδομένου.

(106) Αρχή της
αποκρίσεως

≠ (746) → αρχή της ανακρίσεως

Παραδείγματα + νέες βίαιες

αποβιβάζονται ~~στην αγωγή~~ στην
και στον 2° βαθμό.

→ Ανατ. παραδοξία της βίαιης και αγωγής

-S-

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
↓
ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Kat

3

1. 2

tip

) t

2

me

1

24

07

1

19

2

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αθήνα, 23/03/2018

1. Συγκέντρωση πραγματικού υλικού.

1. Στο πεδίο της εκούσιας δικαιοδοσίας ισχύει η αρχή της ανακρίσεως (άρθρ. 744) και όχι της συζητήσεως (άρθρ. 106). Η αρχή της ανακρίσεως εκδηλώνεται σε τρεις κατευθύνσεις:

α) Η εισαγωγή των κρίσιμων πραγματικών ισχυρισμών στη δίκη δεν απαιτείται να γίνει αποκλειστικά από τα πρόσωπα που έχουν αποκτήσει την ιδιότητα του συμμετέχοντος στη σχετική δίκη, όπως ισχύει όταν υπάρχει το σύστημα της συζητήσεως.

β) Ο δικαστής δε δεσμεύεται σε σχέση με τη διάταξη των αποδείξεων από τη συμπεριφορά των συμμετεχόντων στη δίκη. Διατάζει αποδείξεις με τα κατά την κρίση του κατάλληλα αποδεικτικά μέσα (βλ. και 107).

γ) Ο δικαστής δε δεσμεύεται από την ομολογία, ρητή ή σιωπηρή (άρθρ. 352) καθώς επίσης από την παράλειψη αμφισβήτησεως ή εναντιώσεως σε ισχυρισμούς που τίθενται (άρθρ. 261 ΚΠολΔ).

2. Η δυνατότητα λήψεως υπ' όψιν και συνεκτιμήσεως από το δικαστήριο πραγματικών ισχυρισμών που δεν έχουν προβληθεί μέσω της αιτήσεως ή των προτάσεων των διαδίκων ή της παρεμβάσεως, προσεπικλήσεως κλπ έχει πρακτική σημασία όταν οι ισχυρισμοί προκύπτουν από το σύνολο των στοιχείων της δίκης και της δικογραφίας. Τότε το δικαστήριο τα συνεκτιμά χωρίς να χρειάζεται η προβολή ή έστω η εκ των υστέρων ιδιοποίηση από τους διαδίκους. Με άλλα λόγια η αρχή της ανακρίσεως δεν σημαίνει ότι το δικαστήριο θα αρχίζει να ερευνά από μόνο του για τα πραγματικά γεγονότα αφού δεν διαθέτει τέτοια υπηρεσία (π.χ. ανακριτική).

3. Το δικαστήριο συνεκτιμά βεβαίως αυτεπαγγέλτως τα πασίδηλα, τα γεγονότα που είναι γνωστά στο δικαστήριο (άρθρ. 336). Όριο όμως είναι οι ιδιωτικές γνώσεις του δικαστή. Η συνεκτίμηση αυτών δεν επιτρέπεται. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και στο πλαίσιο του ανακριτικού συστήματος.

4. Το ανακριτικό σύστημα θα πρέπει να συνδυάζεται πάντα με την αρχή της ακροάσεως (άρθρ. 20Σ). Δηλαδή, θα πρέπει να υφίσταται η δυνατότητα του συμμετέχοντος στη δίκη να τοποθετηθεί σε σχέση με τον ισχυρισμό που λαμβάνεται υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως ενώ θα πρέπει να του καθίσταται γνωστό ότι το δικαστήριο προτίθεται να αξιοποιήσει έναν ισχυρισμό. Αυτό οδηγεί κατ' ανάγκη σε αναβλητική της δίκης απόφαση. Διαφορετικά επέρχεται αιφνιδιασμός των διαδίκων οι οποίοι θα πληροφορηθούν το θέμα της απόφασης. Διαφορετικά επέρχεται αιφνιδιασμός των διαδίκων οι οποίοι θα πληροφορηθούν το θέμα της συνεκτιμήσεως το πρώτον από την εκδοθησόμενη απόφαση. Η θέση αυτή παρ' ότι αυτονόητο και επιβαλλόμενη από τη συνταγματική αρχή της ακροάσεως δεν εφαρμόζεται στην δικαστηριακή πραγματικότητα ενώ δεν είναι ανεπτυγμένη και στη δικαιοσύνη συνείδηση των νομικών. Προβάλλεται ο αντίλογος ότι ο διάδικος θα πρέπει να υπολογίζει πάντα με τη δυνατότητα αυτεπαγγέλτου συνεκτιμήσεως πραγματικών γεγονότων και να τοποθετείται προληπτικώς. Ήδη στο πλαίσιο της διοικητικής δίκης εφαρμόζεται η συγκεκριμένη αρχή.

5. Η διάταξη αποδείξεων κατά τον ΚΠολΔ ανατίθεται στο δικαστήριο. Αυτό ισχύει και για την διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας ώστε να μην υπάρχει με την έννοια αυτή διαφοροποίηση σε σχέση με την εκούσια (άρθρ. 107). Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η προσφορά αποδείξεων από τους διαδίκους να έχει το χαρακτήρα προτροπών, παραινήσεων προς το δικαστήριο και υπομνήσεως για ύπαρξη αποδεικτικών δυνατοτήτων. Κατά κανόνα το δικαστήριο αξιοποιεί τις αποδεικτικές δυνατότητες που υποδεικνύουν οι συμμετέχοντες στη διαδικασία.

6. Η παράλειψη αμφισβητήσεως ή εναντιώσεως σε ένα πραγματικό ισχυρισμό μπορεί να συνεπάγεται ομολογία, ρητή ή σιωπηρή, όμως συνεκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο. Ισχύει αυτό που εφαρμόζεται και στο πλαίσιο της ποινικής ή της διοικητικής δίκης όπου η ομολογία ή η παράλειψη αμφισβητήσεως εκτιμώνται ελεύθερα και δεν αναπτύσσουν δεσμευτική δύναμη. Ισχύει δηλαδή κάτι διαφορετικό σε σχέση με τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

7. Δεν στοιχειοθετείται ο αναιρετικός λόγος του άρθρ. 559 αρ. 8 για τη λήψη υπ' όψιν πραγμάτων που δεν προτάθηκαν από τους διαδίκους ως συνέπεια της ανακριτικής αρχής (π.χ. γεγονός για καταβολή εκ μέρους εταιρείας στο πλαίσιο αιτήσεως πτωχεύσεως). Έγινε δεκτό στην νομολογία ότι κατά προέκταση της αρχής της ανακρίσεως μπορεί η απόφαση να περιέχει συνοπτικές αιτιολογίες παραπέμπουσα κατά τα λοιπά σε έγγραφα. Είναι όμως αμφισβητούμενη η ορθότητα αυτής της νομολογίας ενόψει της συνταγματικής επιταγής για το αιτιολογημένο των δικαστικών αποφάσεων (άρθρ. 93 παρ. 3 Σ).

8. Η αρχή της ανακρίσεως εφαρμόζεται στις γνήσιες αλλά και στις μη γνήσιες εκούσιες δικαιοδοσίας.

9. Όπως τονίσθηκε και στο προηγούμενο μάθημα, η κρατούσα γνώμη εφαρμόζει την αρχή της ανακρίσεως ακόμη και για τη συμπλήρωση μιας αόριστης αγωγής. Η αγωγή συγκεκριμενοποιείται με στοιχεία του φακέλλου που δεν προβλήθηκαν με την αίτηση (π.χ. πραγματικά γεγονότα για την δικαιοδοσία αλλοδαπού δικαστηρίου σε σχέση με αίτηση για αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως στην Ελλάδα (βλ. την περίπτωση που έκρινε ο Άρειος Πάγος ΝοΒ 1988, 1601).

10. Πάντως είναι συχνή η απόρριψη μιας αιτήσεως εκούσιας δικαιοδοσίας ως αόριστης παρά την αρχή της ανακρίσεως. Αυτό μπορεί να υπάρξει ακόμη και στο δευτερο βαθμό δικαιοδοσίας (βλ. την περίπτωση που έκρινε το Εφετείο Αθηνών ΕΛΛΔνη 1998, 612). Επομένως δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως δεδομένο ότι η παρέμβαση του δικαστή θα οδηγήσει σε άρση της αοριστίας.

↓
θεωρησία

II. Ελεύθερη απόδειξη.

Ελεύθερη απόδειξη. Έννοια και περιεχόμενο:

1. Σημαίνει κυρίως την ελευθερία του δικαστή ως προς τις πηγές από τις οποίες θα αντλήσει τη δικανική του πεποίθηση. Διάκριση από την αυστηρή απόδειξη που είναι η απόδειξη με τα ερρυθμισμένα αποδεικτικά μέσα του ΚΠολΔ (339). Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της μαρτυρικής καταθέσεως. Εκδηλώσεις αυτής είναι η εξέταση κάποιου προσώπου ενώπιον δικαστηρίου, ενώπιον συμβολαιογράφου ή Ειρηνοδίκη με μορφή ενόρκου βεβαιώσεως, η μαρτυρία με μορφή υπευθύνου δηλώσεως ή μαρτυρία με μορφή ενυπογράφου ή τέλος ανυπογράφου τοποθετήσεως (π.χ. καταγραφή σε ημερολόγιο). Με το σύστημα της

→ κήρυξη της αρχής της ελευθερίας

~~σχηματισμός αποδείξεων~~ η μαρτυρική απόδειξη νοείται μόνο αυτή που λαμβάνει χώρα ενώπιον του δικαστηρίου με τη δυνατότητα εξετάσεως του μάρτυρος από το δικαστήριο και τους συμμετέχοντες στη διαδικασία.

2. Αποδεικτικά μέσα με τυπική αποδεικτική δύναμη, προσωπικά ή μη, δεν αναπτύσσουν το αποτέλεσμα αυτό στο πλαίσιο δίκης που διέπεται από το ανακριτικό σύστημα (ομολογία, ιδιωτικά και δημόσια έγγραφα). Πολλώ μάλλον δεν υπάρχουν εδώ αμάχητα αποδεικτικά τεκμήρια. Άρα όλα αυτά τα αποδεικτικά μέσα εκτιμώνται ελεύθερα αδιαφόρως του γεγονότος ότι κατ' αποτέλεσμα η ελεύθερη εκτίμηση θα οδηγήσει στο ίδιο αποτέλεσμα που οδηγεί και το σύστημα της τυπικής απόδειξης. Αυτό που αναφέρεται λ.χ. στο δημόσιο έγγραφο θα γίνει δεκτό είτε υπάρχει σύστημα τυπικής αποδείξεως είτε σύστημα ελεύθερης εκτίμησης αποδείξεων. Αυτό ισχύει ενόψει του γεγονότος ότι κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας αυτά που αναφέρονται σ' ένα δημόσιο έγγραφο ως γεγονότα που έγιναν ενώπιον του συντάκτη ή από τον συντάκτη δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό είναι αληθή. Πάντως ανευρίσκονται αποφάσεις που δέχονται ότι η ομολογία έχει δεσμευτική δύναμη στο πλαίσιο εκούσιας δικαιοδοσίας (βλ. ΜονΠΑθ, ΕλλΔνη 2008, 1352).

3. Ελεύθερη απόδειξη δεν σημαίνει όμως ότι το δικαστήριο μπορεί να αρκестθεί σε μειωμένο βαθμό δικανικής πεποιθήσεως, δηλαδή σε πιθανολόγηση εκτός αν αυτό προβλέπεται ρητά στο νόμο (π.χ. άρθρ. 853 ΚΠολΔ). Απαιτείται κατά κανόνα ο σχηματισμός πλήρους δικανικής πεποιθήσεως. Αυτό ισχύει και για τις γνήσιες και τις μη γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Η αδυναμία σχηματισμού πλήρους δικανικής πεποιθήσεως μπορεί να οδηγήσει εύκολα σε απόρριψη αιτήσεων. (Δεν) δημιουργείται όμως ουσιαστικό δεδικασμένο με την έννοια ότι αν προκύψουν νέα πραγματικά γεγονότα είναι δυνατή η εκ νέου έκδοση της υποθέσεως (άρθρ. (758)). Με την έννοια αυτή μειούται η σημασία της ανάγκης για πλήρη δικανική πεποίθηση. Είναι ένα θέμα ερμηνευτικό αν το ίδιο θα πρέπει να ισχύσει και όταν ανευρεθούν νέα αποδεικτικά μέσα. Αν ισχύει η πιθανολόγηση, τότε καθίσταται ευκολότερη η έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας και αποφεύγεται ο κίνδυνος εκδόσεως αποφάσεως με βάση το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως.

4. Και στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας ισχύει η θέση για το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως αφού το δικαστήριο θα πρέπει να έχει πάντα έναν εναλλακτικό μηχανισμό για έκδοση αποφάσεως όταν δεν μπορεί να πεισθεί από την αποδεικτική διαδικασία και από το συνολικό περιεχόμενο της συζητήσεως. Ανακριτικό σύστημα δε σημαίνει κατ' ανάγκην ότι διασφαλίζεται ο σχηματισμός δικανικής πεποιθήσεως, όπως ακριβώς επιβεβαιώνει το παράδειγμα της ποινικής δίκης με το τεκμήριο αθωότητας.

5. Ως προς τη διάταξη αποδείξεων το δικαστήριο μπορεί να διατάξει προσκομιδή εγγράφων, να επικοινωνήσει με αρχές, να ληφθούν ένορκες βεβαιώσεις χωρίς κλήτευση, να εξετασθούν εξαιρετέοι μάρτυρες, να ληφθούν βεβαιώσεις υπηρεσιών, να κρίνει το δικαστήριο με βάση το περιεχόμενο της αγωγής, να εξετάσει μάρτυρες χωρίς τους φραγμούς των άρθρ. 393, 394.

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ

1. Ο Α κατέθεσε στο αρμόδιο δικαστήριο αίτηση προκειμένου να αναγνωρισθεί απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου με την οποία λύθηκε ο γάμος του με την Β. Έστρεψε την αίτησή του κατά της Β η οποία συμμετείχε ενεργώς στη δίκη. Εκδόθηκε απόφαση που έκανε δεκτή την αίτηση. Η Β άσκησε έφεση ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ως απαράδεκτη επειδή η Β δεν είχε αποκτήσει την ιδιότητα του συμμετέχοντος.
α) Είναι ορθή η απόφαση του αρμοδίου δικαστηρίου; β) Στην βάση ότι είναι ορθή τι μπορεί να πράξει η Β;
2. Ο Α κατέθεσε αίτηση με την οποία αιτήθηκε την άδεια για εκποίηση ενεχύρου ή για επέκταση του ενεχύρου (άρθρ. 1228 και 1233 ΑΚ). Εισήγαγε την αίτηση κατά την κρίση του δικαστηρίου σε αναρμόδιο δικαστήριο το οποίο προβληματίζεται αν θα πρέπει να παραπέμψει την αίτηση στο αρμόδιο ή αν θα πρέπει να απορρίψει την αίτηση.
3. Ο Α κατέθεσε αίτηση κατά του Β κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας με αίτημα να καταδικαστεί να του καταβάλει το ποσό των 20000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη λόγω αδικοπραξίας. Το φρονείτε; Μπορεί το δικαστήριο να διακρατήσει την υπόθεση;
4. Ο Α κατέθεσε στο αρμόδιο δικαστήριο αίτηση για έκδοση κληρονομητηρίου. Λίγο αργότερα καταθέτει αγωγή κατά του Β για αναγνώριση του κληρονομικού δικαιώματός του. Ο Β αντιτάσσει ότι υπάρχει εκκρεμοδικία από την αίτηση για έκδοση κληρονομητηρίου.
5. Ενόψει πολλών βιαιοτήτων που έλαβαν χώρα η πολιτεία αποφάσισε ότι θα πρέπει αθλητικές συσσωματώσεις να εγκρίνονται από την διοίκηση και να μην είναι δυνατή η απόκτηση της νομικής μορφής σωματείου ως προβλέπεται με βάση τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρ. 78 ΑΚ). Τι φρονείτε; Είναι συνταγματικό το μέτρο ενόψει της διατάξεως του άρθρ. 12 Σ;
6. Ο Α στο πλαίσιο πτωχευτικής διαδικασίας αμφισβήτησε την απαίτηση του Β. Και οι δύο είχαν συμμετοχή σε πτωχευτική διαδικασία ως πιστωτές της πτωχής εταιρείας Γ. Το δικαστήριο έκρινε επί των αντιρρήσεων του Α τις οποίες δέχτηκε εν μέρει. Ο Α άσκησε έφεση και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι θα πρέπει να απορριφθούν πλήρως οι αντιρρήσεις του Α. Πως βλέπετε το θέμα ενόψει και της διατάξεως του άρθρ. 536 ΚΠολΔ;
7. Ο ανήλικος Α έχει στην κυριότητά του ένα ακίνητο το οποίο οι γονείς του αποφάσισαν να πωλήσουν λόγω ιδιαιτέρων οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Κατέθεσαν όπως προβλέπεται αίτηση στο δικαστήριο για να ορισθεί τιμή πώλησεως (ΑΚ 1526, 1624). Προσκόμισαν έγγραφα και ζήτησαν να εξετασθούν μάρτυρες. Όμως το δικαστήριο αρνήθηκε την λήψη υπ' όψιν των εγγράφων και την εξέταση μαρτύρων με την αιτιολογία ότι γνωρίζει την περιοχή που είναι το ακίνητο και την αξία του. Τι φρονείτε;
8. Ο Α καταθέτει μία αίτηση η οποία είναι πλήρως αόριστη. Μπορεί η αίτηση να βελτιωθεί από τα έγγραφα τα οποία προσκόμισε ο αιτών για την απόδειξη των ισχυρισμών του;
9. Η Α εταιρεία ζήτησε να τεθεί υπό καθεστώς διαχείρισης η εταιρεία Β που διατηρεί ξενοδοχείο και δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της. Το δικαστήριο επιθυμεί να κληθούν στη δίκη κι άλλοι δανειστές. Πως μπορεί να επιτευχθεί αυτό;
10. Η αίτηση των Α, Β και Γ για θέση της κληρονομιάς του Δ υπό δικαστική εκκαθάριση απερρίφθη πρωτοδίκως. Άσκησαν έφεση και πρότειναν νέους ισχυρισμούς. Οι κληρονόμοι του Δ που είχαν εισέλθει στην δίκη αντέταξαν ότι αυτό δεν είναι παραδεκτό. Τι πιστεύετε ;

ΕΚΟΥΣΙΑ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ
30/3/2018

ΦΥΛΛΑΔΙΟ (3)

ΟΡΓΑΝΙΔΗΣ

7

ΛΑΤΕΥΘΕΡΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΠΟΛΕΙΞΕΩΝ

757 ≠ Ελεύθερη απόδειξη → δεν έχει το πρώτο βάρος δικασ. ητοιδήσεως
όπου δέσμευε η διαδικασία πρέπει να γίνεται πρώτα.

Ηλικία δικασ. ητοιδ. → χρησ. και σε μικρές και
μη μικρές

Μετρί αποδείξεως → όσο υψηλότερος τόσο περισσότερο
απορριπτός

δυνατότ. επανόδου / δικ. προδοχής
νέων προπ. βρυότων και πάλι
τελεσιδικία (δικ. επαναστατικής
εξουσίας)

→ Παρά, σε μικρές → σε προβάσει να θεωρεί δικασ.
ητοιδία για παρόντα και περιμένα
μορφολογικά χαρακτηριστικά. (758)

↓ πταν απορριπτική απ' ότι δεν έχει δεσμευμένο
αποδυνάμωση
έννοιας δεδίκασ.
και της τελεσιδικίας

Όταν λόγος αναπηρίας

544 → διατάτα το 330.

87 → δικαστική οργάνωση (6η ενιαία)
εργασία

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Ανάκληση οριστικής αποφάσεως

1. Στην διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας υπάρχει η δυνατότητα ανακλήσεως μιας οριστικής αποφάσεως. Η έννοια της οριστικής αποφάσεως νοείται εν προκειμένω με την έννοια της δεσμευτικότητας του περιεχομένου της και όχι με την έννοια της αποφάσεως δικαστηρίου εισαγωγικού βαθμού (με την έννοια δηλαδή του βαθμού δικονομικής ωριμότητας της αποφάσεως). Υπό την πτυχή αυτή έχουμε μία εξαίρεση σε σχέση με αυτά που κρατούν στο πεδίο της διαγνωστικής δίκης (άρθρ. 309 ΚΠολΔ) και μία αντιστοιχία σε σχέση με τη ρύθμιση των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 898 – 898 ΚΠολΔ).

2. Ανακαλείται επομένως κατά βάση και μια απόφαση που είναι ήδη τελεσίδικη ή αμετάκλητη. Αυτό δεν ισχύει για υποθέσεις στις οποίες προβλέπεται ρητά το αντίθετο ή για υποθέσεις η φύση των οποίων αποκλείει την ανάκληση.

3. Σκοπός της ρυθμίσεως (άρθρ. 758 ΚΠολΔ) είναι η διασφάλιση της προσαρμογής του περιεχομένου της αποφάσεως προς τα πραγματικά δεδομένα της υποθέσεως.

4. Ο νόμος προβλέπει ως λόγους ανακλήσεως αφ' ενός μεν την ανεύρεση νέων πραγματικών περιστατικών και αφ' ετέρου την μεταβολή των συνθηκών υπό τις οποίες εκδόθηκε η δικαστική απόφαση. Ως νέα

πραγματικά γεγονότα νοούνται προϋπάρχοντα (της συζητήσεως) γεγονότα αδιαφόρως αν ο διάδικος τα γνώριζε ή όχι, ή αν έπρεπε να τα γνωρίζει. Με την μεταβολή των συνθηκών αντιμετωπίζεται η περίπτωση δημιουργίας πραγματικών γεγονότων μετά τη συζήτηση της υποθέσεως. Τα γεγονότα αυτά θα πρέπει να κλονίζουν τη βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η εκδοθείσα δικαστική απόφαση. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί η περίπτωση της πτωχεύσεως. Η ικανοποίηση πιστωτών, η ύπαρξη ενός μόνο πιστωτή, η μη επαλήθευση των απαιτήσεων των δανειστών αποτελούν μεταγενέστερα γεγονότα που δικαιολογούν την ανάκληση. Εδώ συμπεριλαμβάνεται και η περίπτωση της αλλαγής της νομοθεσίας και ενδεχόμενα της νομολογίας.

5. Κατά την απολύτως κρατούσα γνώμη δεν αποτελούν λόγο ανακλήσεως οι πραγματικές ή νομικές πλημμέλειες της αποφάσεως. Οι πλημμέλειες αυτές μπορούν να συνιστούν λόγο εφέσεως ή άλλου ενδίκου μέσου. Ως πραγματική πλημμέλεια θεωρείται και η εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων.

5.1. Κατά την κρατούσα άποψη δεν αποτελεί επίσης λόγο ανακλήσεως της δικαστικής αποφάσεως η επίκληση και προσκομιδή νέων αποδεικτικών μέσων προς απόδειξη ισχυρισμών που προβλήθηκαν στη δίκη. Αντιμετωπίζονται δηλαδή διαφορετικά τα πραγματικά γεγονότα και τα αποδεικτικά μέσα. Η θέση αυτή δεν εμφανίζεται πειστική ενόψει του δημοσίου συμφέροντος που χαρακτηρίζει τη διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας.

5.2. Σε κάθε περίπτωση η θέση αυτή δεν μπορεί να βρει εφαρμογή αν τα νέα αποδεικτικά μέσα συμβάλλουν στην απόδειξη νέων πραγματικών ισχυρισμών, η προβολή των οποίων είναι επιτρεπτή είτε μέσω της οδού της ανακλήσεως του άρθρ. 758 είτε μέσω ασκήσεως εφέσεως. Η κατάσταση είναι παρεμφερής με την διαγνωστική διαδικασία της κατ'έφεσιν δίκης. Νέα αποδεικτικά μέσα θα πρέπει να επιτρέπονται (529) για απόδειξη πραγματικών ισχυρισμών που προτείνονται παραδεκτώς το πρώτον (527).

5.3. Περαιτέρω, ειδικά για το έγγραφο ως αποδεικτικό μέσο κρίσιμη είναι και η νομική κατάσταση που δημιουργείται με την ανεύρεση του εγγράφου ως λόγου αναψηλαφήσεως. Το νέο έγγραφο μπορεί να αφορά ισχυρισμό που είχε προβληθεί στη δίκη όπως και ισχυρισμό που δεν είχε προβληθεί στη δίκη. Πολύ περισσότερο πρέπει να ισχύει η θέση αυτή στον δεύτερο βαθμό.

6. Ενίοτε ο νόμος απαιτεί για την ανάκληση ιδιαίτερες προϋποθέσεις, διαφορετικές δηλαδή απ' αυτές που αναφέρονται στο άρθρ. 858. Έτσι λ.χ. για την αντικατάσταση προσωρινής διοικήσεως απαιτείται

σπουδαίος λόγος (άρθρ. 786 παρ. 3 ΚΠολΔ), για το κληρονομητήριο η ανακρίβεια του (άρθρ. 1964 – 1965 ΑΚ).

7. Σε ανάκληση υπόκεινται μόνο αποφάσεις που δέχονται αιτήσεις. Αντίθετα αποφάσεις που απορρίπτουν αιτήσεις δεν ανακαλούνται. Στην περίπτωση αυτή είναι δυνατή η κατάθεση νέας αιτήσεως με την επίκληση της μεταβολής των συνθηκών ή νέων πραγματικών γεγονότων όπως στην περίπτωση του άρθρου 758. Ο διάδικος δεν μένει δηλαδή απροστάτευτος. Πάντως η θέση αυτή χρήζει επανεξετάσεως ενόψει της νέας διατυπώσεως του άρθρ. 697 παρ. 1(ν. 4335/2015) που επιτρέπει την ανάκληση και απορριπτικής αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων. Θα πρέπει όμως να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρ. 758. Αντίθετα, στην περίπτωση του άρθρ. 697 δεν απαιτείται η επίκληση της μεταβολής των πραγμάτων που δικαιολογεί την ανάκληση.

8. Η ανάκληση της αποφάσεως γίνεται μόνο κατ' αίτηση των διαδίκων (βλ. και 696, 697, αλλά και 691 παρ. 2, 781 παρ. 1). Τρίτοι που δεν ήταν διάδικοι δεν μπορούν να ζητήσουν την ανάκληση της αποφάσεως, νομιμοποιούνται όμως να ασκήσουν τριτανακοπή (άρθρο 773). Πάντως στις περιπτώσεις στις οποίες διάδικος εκ του νόμου είναι ο Εισαγγελέας, έχει και αυτός το δικαίωμα ανακλήσεως ασχέτως αν δεν παρέστη στη δίκη (άρθρο 748). Πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι όταν το δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως να κινήσει τη διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας, θα πρέπει για την ταυτότητα του νομικού λόγου να έχει τη δυνατότητα κινήσεως της διαδικασίας αυτεπαγγέλτως για ανάκληση της αποφάσεως.

9. Η σχετική αίτηση ανακλήσεως απευθύνεται καθ' όλων εκείνων που είχαν αποκτήσει την ιδιότητα του διαδίκου στην προηγούμενη δίκη. Όπως κατ' επανάληψη έχει τονισθεί, είναι ιδιαίτερος ο τρόπος με τον οποίο αποκτάται η ιδιότητα του διαδίκου.

10. Η δυνατότητα ανακλήσεως δεν έχει ποσοτικούς ή χρονικούς περιορισμούς. Επομένως μπορεί αίτηση ανακλήσεως να υποβληθεί κατ' επανάληψη και σε διάφορα χρονικά διαστήματα. Θα πρέπει όμως να προβάλλονται εκάστοτε νέα πραγματικά γεγονότα με την έννοια του άρθρ. 758 και υπό τις δυο εκδοχές. Δεν είναι αρκετό να επανυποβάλλονται τα γεγονότα των προηγούμενων αιτήσεων που απορρίφθηκαν (βλ. και 778).

11. Η απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή αίτηση ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως και ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται οριστική απόφαση έχει ισχύ για το μέλλον και δεν έχει αναδρομική δύναμη (άρθρ. 758 παρ.2). Η θέση αυτή που αποτελεί εκδήλωση της αρχής της ασφαλείας δικαίου και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης. Αποτυπώνεται η αρχή αυτή και στη διάταξη του άρθρ. 779 ΚΠολΔ. Παραμένει πάντως πεδίο εφαρμογής του άρθρ. 281 ΑΚ και 116 ΚΠολΔ.

12. Η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση υπόκειται στα ίδια ένδικα μέσα, στα οποία υπόκειται και η ανακαλούμενη ή μεταρρυθμιζόμενη απόφαση. Έτσι αν η ανακαλούμενη απόφαση είναι του Ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση κατά της ανακλητικής αποφάσεως.

13. Η δυνατότητα ανακλήσεως με τους συγκεκριμένους λόγους ανακλήσεως θέτει το θέμα της σχέσεως με τα ένδικα μέσα. Κυρίως το ζήτημα τίθεται για την έφεση και δευτερευόντως για την αναψηλάφηση. Νέα γεγονότα και μεταβολή των συνθηκών ως λόγοι ανακλήσεως κατ' άρθρ. 758 αποτελούν συγχρόνως υπό προϋποθέσεις και λόγους εφέσεως (άρθρ. 765 και 527 σε συνδ. με 269). Έχουν υποστηριχθεί για τη σχέση αυτή διάφορες απόψεις : α) προτεραιότητα στην αίτηση ανακλήσεως, β) προτεραιότητα στο ένδικο μέσο της εφέσεως, γ) μη επιτρεπτό ανακλήσεως αν έχει ασκηθεί έφεση.

Η ανάκληση έχει πάντως ορισμένα πλεονεκτήματα έναντι της εφέσεως : α) δεν έχει χρονικό περιορισμό αν είναι απόφαση πρώτου βαθμού, β) δεν χάνεται η δυνατότητα της εφέσεως που παραμένει ως επιλογή του διαδίκου και γ) υπάρχει και η δυνατότητα ανακλήσεως αποφάσεως δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

14. Η διάταξη του άρθρ. 758 θέτει και το θέμα της σχέσεως με τη βασική ρύθμιση του άρθρ. 330 ΚΠολΔ. Γεγονότα που προϋπήρχαν (νέα πραγματικά γεγονότα κατά την έννοια του άρθρ. 758) συνιστούν διάσπαση στη ρύθμιση του άρθρ. 330. Αντίθετα η μεταβολή των συνθηκών ως νέο βιοτικό συμβάν μπορεί να αποτελεί νέα ιστορική αιτία που δεν καταλαμβάνεται ούτως ή άλλως από το 330 ΚΠολΔ.

ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Νεώτερος σε σχέση με τακτική διαδικασία για οριστική απόφαση ανακαλύπτεται.

Ανάκληση απόφασης του ασφαλιστικού.

α) αν έχει προκύψει ο βασικός δικαιούχος

και τελεσίδικα και ανεκκλήτη απόφαση με το δικαστήριο της πόλης.

697 → δε βάσει προπρόθεσης σε αυτή με το 158 που έχει προκύψει.

μεταβολή των συνθηκών (για παράρ. 161α)

527 → επείγουσα ανάγκη ή καταστάσεων προέκυψε εντός 100 ημερ. από το 937 και 238 (απόφαση της προέδρου-αντιπροέδρου στις 15 ημέρες).

πρόσφ. πρόταση → εφ' όσον επιρροή απόφαση και

αποτελούν λόγο δικαστικού πλάτους (για εξέταση) όχι ανακλήσεως.

→ Γενική η πρόταση του κώδικα → είναι ειδικότερα για τα υπέρους ή.χ. επηρεασμένη → ΑΚ

λόγος → ανακλήσεως.

Ανέγκυρα αίτηση που έγινε δεκτή (δεν απορρίπτεται) προκειμένου να απορριφθεί.

Μπορεί να υποβληθεί νέα αίτηση για προηγούμενα γεγονότα (από δυνάμει υπάρχοντα επηρεασμένα).

→ Απορρίπτεται η απόφαση να γίνει το αυτοπυρόμαχον
ακτίως, νέα σύμβαση από τους παρόντες της
διαδικ. (πρωτοδικονική του 753)

Με ενόχληση επισημαίνεται → μπορεί να γίνει πολλές φορές, δεν
αποβλάπτει την κατάσταση → υπάρχει η αρχή της απόλυτης ακεραιότητας
των ενδ. μέσων, ανακαλούν κ.λπ.

Όλα τα ενδ. μέσα τίθενται σε ισχύ με την επιδίωξη,
~~προς~~ να εσθιάσιν από την αναπληρωμένη.

758 VS 759

Διευθυντική τακτική, οι περίεργοι δύσκολοι να
προτιμούν την ανάκληση (δεν έχει προθυμία,
αλλά είναι ακόμα άβυσσος
γιατί (α) στο (β) & δι.)

758 VS 759 Αναίρεση

Παρατηρήσεις

Το έργο
αναπληρωμένης

Δεν έχει δοθεί αναπλήρωση νέα
παραρ. 759 και μεταβολή σε
60000000 → επικεντρώνεται στο
νομικό κομμάτι όχι ουσία.

Συνέπεια ex nunc

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τριτανακοπή

1. Είναι ένα ένδικο βοήθημα με το οποίο τρίτος ζητεί από το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση να την ακυρώσει ή να την κηρύξει ανενεργό απέναντί του επειδή βλάπτει τα συμφέροντα του (άρθρ. 773). Η εκούσια δικαιοδοσία είναι το κυριότερο πεδίο πρακτικής εφαρμογής του θεσμού (583 επομ.).
2. Η τριτανακοπή (βλ. και άρθρ. 583) διαφέρει από την ανακοπή. Η μια στρέφεται κατά δικαστικής αποφάσεως ενώ η ανακοπή κατά δικαστικής ή εξώδικης πράξης.
3. Η τριτανακοπή δεν αποτελεί ένδικο μέσο αλλά όπως και η ανακοπή είναι ένδικο βοήθημα.
4. Νέοι λόγοι τριτανακοπής ασκούνται και με τις προτάσεις. Σε αντίθεση δηλαδή με τη ρύθμιση της διαγνωστικής διαδικασίας κατά την οποία οι νέοι λόγοι (ισχυρισμοί) ασκούνται με δικόγραφο (δικόγραφο προσθέτων λόγων) που υπόκειται σε προδικασία, εδώ τα νέα πραγματικά γεγονότα ως νέοι λόγοι προτείνονται με τις προτάσεις. Οι προτάσεις κατατίθενται την ημέρα της συζητήσεως (στην έδρα). Ο τρόπος αυτός επιχειρήσεως διαδικαστικών πράξεων είναι απλούστερος.
5. Με την τριτανακοπή εισάγεται διπλό αίτημα που είναι αφ' ενός το διαπλαστικό για την ακύρωση της τριτανακοπτόμενης απόφασης και αφ' ετέρου η διαμόρφωση νέας νομικής καταστάσεως.
6. Τριτανακόπτων είναι τρίτο πρόσωπο που δεν είχε αποκτήσει την ιδιότητα του συμμετέχοντος. Τρίτος είναι επομένως και το πρόσωπο που φέρεται στην αίτηση ως αντίδικος και στον οποίο επιδόθηκε η αίτηση με πρωτοβουλία του αιτούντος (χωρίς κλήτευση από το δικαστήριο) καθώς και εκείνος στον οποίο κοινοποιήθηκε το δικόγραφο της αιτήσεως χωρίς διαταγή του δικαστηρίου.
7. Η τριτανακοπή δεν υπόκειται σε προθεσμία. Βρίσκει επομένως εφαρμογή ο γενικός προβληματισμός για τα ένδικα βοηθήματα ως προς τα οποία δεν προβλέπεται προθεσμία ασκήσεως (αποδυνάμωση δικαιώματος). Ασκείται κατά μια άποψη και με επίδοση της αιτήσεως. Δεν αρκεί δηλαδή η κατάθεση.
8. Είναι δυνατή η επανειλημμένη άσκηση τριτανακοπής από το ίδιο πρόσωπο με επίκληση διαφορετικών πραγματικών γεγονότων.
9. Την απόφαση μπορούν να τριτανακόψουν και περισσότερα πρόσωπα με ιδιαίτερο δικόγραφο διαδοχικά ή συγχρόνως.
10. Δεν είναι αναγκαία η επίκληση δόλου ή συμπαιγνίας των αρχικών διαδίκων όπως κατά την τακτική διαδικασία (άρθρ. 333). Η δέσμευση του τρίτου από την απόφαση αποτελεί συνέπεια της διαπλαστικής ενέργειας της τριτανακοπτόμενης απόφασης.
11. Με την αποδοχή της τριτανακοπής η απόφαση ακυρώνεται για το μέλλον και οι συνέπειες είναι καταρχήν erga omnes λόγω της φύσεως των υποθέσεων της εκουσίας δικαιοδοσίας (βλ. πάντως τη γενική ρύθμιση του άρθρ. 590. εδ. 2). Η απόφαση αυτή υπόκειται στην ανακλητική αίτηση του άρθρ. 758 και σε ένδικα μέσα.
12. Δεν αποκλείεται η ύπαρξη ειδικών ρυθμίσεων που μπορούν να αφορούν διάφορα θέματα (βλ. ως προς την προθεσμία άρθρ. 824 Ι ΚΠολΔ για το κληρονομητήριο και άρθρ. 106 β παρ. 8 ΠτωχΚ για την εξυγίανση επιχειρήσεων).
13. Το δικαστήριο που δικάζει την τριτανακοπή μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης ή και την αναστολή ισχύος της αποφάσεως. Προφανώς νοείται η εκτελεστότητα και η διαπλαστική ενέργεια της αποφάσεως (άρθρ. 774).

Ένδικα μέσα

1. Προβλέπονται τα τέσσερα ένδικα μέσα της Πολιτικής Δικονομίας.

2. Η προθεσμία τίθεται σε κίνηση και στην περίπτωση που παρίστανται οι διάδικοι ή οι δικαστικοί τους πληρεξούσιοι κατά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρ. 757). Αυτό επέχει θέση επιδόσεως (βλ. και 471 παρ. 2 και 310 παρ. 2 ΚΠολΔ). Αυτό δεν ισχύει βεβαίως για την αναψηλάφηση οι λόγοι της οποίας είναι συνάρτηση όχι της επιδόσεως αλλά της συνδρομής κάποιου γεγονότος π.χ. ανεύρεση εγγράφου.

3. Έφεση μπορεί να ασκήσει και ο εισαγγελέας αδιαφόρως αν κλητεύθηκε ή παρέστη στη δίκη.
4. Έφεση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο νικητής διάδικος ανεξαρτήτως της υπάρξεως εννόμου συμφέροντος (βλ. και 516 παρ. 2). Το θέμα είναι γνωστό κυρίως από τις γαμικές διαφορές. Ο νικητής διάδικος ασκεί έφεση προκειμένου να επιτευχθεί η συνέχιση της εγγάμου συμβιώσεως και η αποτροπή της λύσεως του γάμου.

5. Παθητικώς νομιμοποιούνται όλοι όσοι συμμετείχαν με την ιδιότητα του διαδίκου στην πρωτόδικη δίκη σε σχέση με την έφεση. Η ρύθμιση είναι συσταλτικώς ερμηνευτέα (άρθρ. 762). Διάδικοι λ.χ. που δεν βλάπτονται ή που είχαν λάβει θέση στη δίκη ως σύμμαχοι του εκκαλούντος θα πρέπει να κλητεύονται στη σχετική δίκη όχι όμως και να απευθύνεται κατ' αυτών το δικόγραφο της εφέσεως.

6. Δεν υφίσταται ανασταλτικό αποτέλεσμα της εφέσεως εκτός εάν προβλέπεται ειδικά στον νόμο (π.χ. 824 ΚΠολΔ για το κληρονομητήριο). Υφίστανται όμως τέσσερις τρόποι για την αναστολή: Υπάρχει η δυνατότητα το δικαστήριο του πρώτου βαθμού αυτεπαγγέλτως να αναστείλει την ισχύ και την εκτέλεση της απόφασης. Το ίδιο μπορεί να κάνει κατ' αίτηση. Περαιτέρω, αν ασκηθεί έφεση τόσο το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη όσο και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορούν μετά από αίτηση να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεση μέχρι να εκδοθεί απόφαση για την έφεση. Πρόκειται για σημαντικές ρυθμίσεις αφού το ίδιο το δικαστήριο που εκδίδει την απόφαση προβλέπει με διάταξή του την αναστολή της εκτελέσεως ή της ισχύος της απόφασης του.

7. Υπάρχει απεριορίστως η δυνατότητα προβολής νέων πραγματικών ισχυρισμών καθώς επίσης επικλήσεως και προσαγωγής νέων αποδεικτικών μέσων στο δεύτερο βαθμό (765).

8. Αποτελεί σημαντική διευκόλυνση το γεγονός ότι οι πρόσθετοι λόγοι εφέσεως και η αντέφεση μπορούν να ασκηθούν όχι μόνο με δικόγραφο που προϋποθέτει τήρηση προδικασίας αλλά και με τις προτάσεις που κατατίθενται κατά την ημέρα της συζητήσεως (άρθρ. 764).

Δεδικασμένο

1. Υφίσταται μόνο το αρνητικό δεδικασμένο αδιαφόρως αν η αίτηση έγινε δεκτή ή απερρίφθη (778). Η νέα αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη και υιοθετείται με τον τρόπο αυτό η δικονομική θεωρία του δεδικασμένου. → Με την αυτονόμη προέλευση της ίδιας ιστορίας

2. Δεν υφίσταται θετική λειτουργία του δεδικασμένου ελλείψει διαγνωσής ιδιωτικών δικαιωμάτων. Το θέμα θα είχε σημασία αν αυτό που αποτέλεσε κύριο ή προδικαστικό ζήτημα στην πρώτη δίκη εμφανίζεται ως προδικαστικό στη δεύτερη δίκη.

3. Δεν υφίσταται δεδικασμένο για προδικαστικά ζητήματα (π.χ. παρά το γεγονός ότι η κήρυξη εμπόρου σε πτώχευση προϋποθέτει διαπίστωση απαιτήσεων η σχετική παραδοχή δεν αναπτύσσει δεδικασμένο 331ΚΠολΔ). Αυτό ισχύει καίτοι το δικαστήριο εξετάζει με τον ίδιο τρόπο τα προδικαστικά ζητήματα όπως και στην τακτική διαδικασία. Η διαφορά της διαδικασίας θεωρείται ότι είναι αυτή που επιβάλλει την απόκλιση.

4. Δεν υφίσταται ο φραγμός εκ του άρθρ. 330 ενόψει της δυνατότητας ανακλήσεως της απόφασης κατ' άρθρ. 758. Νέα πραγματικά γεγονότα που αποκλείονται με την μορφή ενστάσεων ή θεμελιωτικών δικαιώματος ισχυρισμών μπορούν στην εκούσια δικαιοδοσία να στηρίξουν αίτηση ανακλήσεως κατ' άρθρ. 758 ή νέα αίτηση.

5. Η τριτακοπή δεν προϋποθέτει (δόλο) σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ακριβώς γιατί δεν υπάρχει ουσιαστικό δεδικασμένο στις αποφάσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας (773 σε συνδ. με 333).

Εάν εκούσια δρμή
συνέχεια τριτακοπή

Παθητικά
π.χ. σε ομόρρυθμη ο διαίρεση πρέπει ο
αποκρίσεις το δικό δικαστήριο

Εκούσια (Τ.Δ.Ε.)
Υπάρχει δεδικασμένο.

- Υπάρχουν περίπου 1000 ο νόμοι για άδρες πατέρες δεν εμπνέει τα έθικα πέραι
- Στην αναπαράσταση δε γνωρίζουμε το δόξ, δεν έχουμε η γνώση πρόκληση με αυτή τη ορολογία, αλλά υπάρχει ενσυνείδηση του δόξου αναπαράστασης

- Ο νικητής διαδ. έχει δικ. να ασκείει έλεγχο (ενή) στην ομάδα δικαστ. Έχει πιο ευρεία έννοια το δικαίωμα (π.χ. σε υπόδ. ένστασης οφείλει να παρθε που ο εωάμιν νικησε → θυσία για αποκτήσει (α))

π.χ. αν έχει αυθεί ο φόρος, ο νικητής διαδίκος μπορεί ν' ασκείει έλεγχο για να αναβιώσει ο φόρος (άδω μετατρέσει) - ώστε να διασωθεί το κύρος του φόρου.

Αι έλεγχοι ανενδου. ένσυνείδητων - ανάδοχα και με τη δέου των όδων ότι δικ. αν π.χ. είχαν δικονομ. θέση παραβάνοντος προσδίδει (→ εωστάθ. και ερμηνεία ρυθίση κατ' αρ. ⑤ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ ⑤)

Ανάδοχα και ότι δικ. διακρίσεις - όπου η αμύνη πρέπει να επιδοθεί σε δόους τους εωφωρίους.

- Η προθ. ασκείει έλεγχο έχει ανατομικότητα ονομά (π.χ. της εωτελεβόρευτας) στην τακτική. Οχι πως και στην έκδοχα όπου δεν έχουμε ανατομικ. ονομά. όπως και → ενήσυν. ανακονίς ^{έλεγχος} 953.

Η προεμύαση → πρέπει 90 υπ. αν' τα διακρίσεις αν ανακονίει.

- Το ίδιο το δικ. που εκδίδει αν ανήκ. μπορεί να προσδίδει ανατομικότητα ονομά σε αυτήν.

Κεραυός → "ένδικα πέραι".

Χρησιμοποιώντας αναλογιστικά στοιχεία στην απορρίπτευση ή
αγνοία; Όχι

912 → ανατρέφεται η διακρίσιμότητα ως η κοινότητα
συνοχή συνάφεια.

- Για τις επιμέρους πράξεις αυτές έχουμε ως αναλογιστικά
εξελιγμένα

→ πρώτη πράξη → επιταγή προς εκτέλεση
→ μετά → αποδοχή αυτής της εντολής
μπορεί να
γίνει αναλογιστικά
εξελεξιμότητα.

(765) ανεπιδόριστο ius novorum → απορρίπτεται πρόβατον
ισχυρισμών.

Το κείμενο βέβαιον → το α βέβαιον δικ. και μετά υπό
τους περιόριστους του δικαίου.

ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ

④ Η θετική δίκ. του δεδικασμ. διαλαμβάνεται πάντα
στο πλαίσιο μιας άλλης δικ. → ως προδικαστική
και ~~επει~~ και δεύτερη δικ. ⑤ ως προδικαστική και
στις δύο.

④ (765) έχουμε 331.

⑤ Επίσης, σε κτηνουοικητήριο θα ελέγχουμε ως προδικαστική
την ύπαρξη κτηνου. δικ. αλλά δε θα υπάρχει
δεδικασμένο ως προς αυτό.

- Μη προβλεπόμενα θα προβλεπθούν με νέα πρ. των
έννοιών του 758.

Όχι τόπος για τριτοδικασία.

Εκούσια δικαιοδοσία

1. Με την απόφαση 230/1983 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου αναγνωρίσθηκε μετά από αίτηση σωματείο με την επωνυμία «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Στη σχετική δίκη είχε ασκήσει παρέμβαση ο Α που ζήτησε να απορριφθεί η αίτηση επειδή το σωματείο απέβλεπε στην διάδοση των διδασκαλιών της Ιεράς Βίβλου κατά τρόπο που δεν εναρμονιζόταν με τις Γραφές. Η απόφαση επιδόθηκε με πρωτοβουλία των αιτούντων στον Α που δεν άσκησε έφεση στην νόμιμη προθεσμία. Όπως αναφέρεται σ' αυτήν, το Δικαστήριο πιθανολόγησε τη συνδρομή των προϋποθέσεων για την αναγνώριση του σωματείου.
2. Μετά από ένα (1) έτος ο Α κατέθεσε αίτηση ανακλήσεως της αποφάσεως με την αιτιολογία της εσφαλμένης εκτιμήσεως των αποδείξεων και της επίκλησης ενός νέου εγγράφου από το οποίο προέκυπταν κρίσιμα γεγονότα σχετικά με το αίτημά του για τη μη αναγνώριση του σωματείου. Οι καθ' ών η αίτηση ζήτησαν την απόρριψη της αιτήσεως ανακλήσεως με την αιτιολογία ότι το Δικαστήριο ορθώς εξετίμησε τα αποδεικτικά μέσα. Προσέτι, υποστήριξαν ότι το προσκομισθέν έγγραφο και τα γεγονότα που αναφέρονται σ' αυτό προϋπήρχαν της δίκης, το έγγραφο ήταν προσιτό στο ευρύτερο κοινό και μπορούσε άνευ ετέρου να προσαχθεί στη δίκη. Επίσης ο Α έπρεπε να είχε ασκήσει έφεση.
3. Κατά της αποφάσεως άσκησαν στη συνέχεια τριτανακοπή στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κρήτης που την έστρεψαν κατά των αιτούντων της αρχικής δίκης που οδήγησε στην έκδοση της υπ' αριθ. 230/1983 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου. Δεν την έστρεψαν δηλαδή και κατά του Α. Υπέρ των τριτανακοπτόντων άσκησε παρέμβαση και η Εκκλησία της Ελλάδος και ο Α. Με την τριτανακοπή εξητείτο να ακυρωθεί η απόφαση που αναγνώρισε το σωματείο.
Οι καθ' ών η τριτανακοπή - αιτούντες αντέταξαν:
 - α) ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον των τριτανακοπτόντων,
 - β) ότι οι τριτανακόπτοντες δεσμεύονται από το δεδικασμένο της πρώτης αποφάσεως και δεν απαντάται στο δικόγραφο της τριτανακοπής ισχυρισμός για ύπαρξη δόλου ή συμπαικτικής συμπεριφοράς των διαδίκων της δίκης που οδήγησε στην τριτανακοπτόμενη απόφαση,
 - γ) ότι γνώριζαν την αρχική δίκη και θα μπορούσαν να είχαν ασκήσει παρέμβαση, η τριτανακοπή ασκείται επομένως καταχρηστικώς και
 - δ) ότι παρόμοια τριτανακοπή άλλων μελών της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κρήτης είχε απορριφθεί για ουσιαστικούς λόγους σε προηγούμενο χρόνο.
 - ε) ότι έπρεπε η τριτανακοπή να στραφεί και κατά του Α.

Ερωτάται:

A. Ως προς την απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου.

- 1) Ορθώς απεφάνθη το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου ;
- 2) Πως χαρακτηρίζετε την παρέμβαση του Α στην αρχική δίκη ;

B. Ως προς την αίτηση ανακλήσεως.

- 3) Παραδεκτώς ασκήθηκε η αίτηση ανακλήσεως ; Υπάρχει αυτό το νομικό μόρφωμα ;
- 4) Αν ναι, είναι νόμιμοι και βάσιμοι οι λόγοι ανακλήσεως ;
- 5) Πως αξιολογείτε την αντίκρουση των καθ' ών ;

Γ. Ως προς την τριτανακοπή.

- 6) Παραδεκτώς ασκήθηκε η τριτανακοπή ;
- 7) Παραδεκτώς άσκησε πρόσθετη παρέμβαση ο Α στη δίκη της τριτανακοπής ;
- 8) Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί των καθ' ών η τριτανακοπή ;
- 9) Τυχόν θετική έκβαση της τριτανακοπής ή της αιτήσεως ανακλήσεως επηρεάζει και τους διαδίκους των άλλων δικών που είχαν δυσμενή έκβαση ;

Δ. Διάφορα θέματα.

- 10) Διαγράφονται προοπτικές μιας actio popularis; (μέσω πολλών ενδίκων βοηθημάτων από διάφορους αιτούντες, μέσω επανειλημμένων ανακλήσεων αιτήσεως λόγω νέων πραγματικών γεγονότων ; Υπάρχει αντίστοιχη προστασία όπως στην περίπτωση της αρνητικής αναγνωριστικής αγωγής ; Οφείλεται εν μέρει το θέμα στο γεγονός ότι δεν υπάρχει η αποτροπή της νομιμοποίησεως και η έννοια του εννόμου συμφέροντος είναι κατ' ανάγκη ευρεία;
- 11) Το θέμα της αναγνώρισης του σωματείου μπορούσε να έχει υπαχθεί στη διοίκηση αντί στη δικαιοσύνη ;
- 12) Μπορούσε να είχε επιληφθεί αυτεπαγγέλτως ο Εισαγγελέας ασκώντας έφεση ή αίτηση ανακλήσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου Ηρακλείου ;
- 13) Η απόφαση του Πρωτοδικείου μπορούσε να είχε επιδοθεί αυτεπαγγέλτως, δηλαδή με πρωτοβουλία της γραμματείας του δικαστηρίου ;

- ① α) "νιδανομένης" → στην αμοιβή έχουμε αρχή της
εξωτέρας αποδείξεως → δχι θεωρητική δύναμη
αυτοδ. πέρας
→ αποδεικνύει αυτή τα
προβλεπόμενα από πέρας (339)
→ δχι πάλιν. βαρύνει δικαν.
περιορίσεις
Ενώ που αρέστησε
στην νιδανομένη
ποσότητα το νόμο.
παρτορική από
→ ευνοεί & δ.
→ αυτή βεβαιώνει

- β) Στην ερώτηση → συμπροκή τρίτου με αίτηση
ανόρθωσης αυτής → αρκεί καμία παράβαση
κατά την αρχή
απρόσβατος

- ② α) Στην τακτική οι οριστικές δεν ανακαλούνται (308)
εξωτέρες οι μη οριστικές → 309).

Ενώ και στην ερώτηση

⊕ Εδώ ανακάλυψη είναι αμυντική.

- β) Ενώ πέρας χωρίς αίτηση → δχι → προδικαστικά
για αίτηση ανακάλυψης → δχι παρά την υπέρ (758)

⊕ Προσβολή στην επένδυση
(να δώσει ο δικαστής
από την ερώτηση της
δικ. απόρ. → οπότε δε
μπορούμε να προβλέψω
δικαστικές).

- δχι όμως ανακάλυψη οφ. υποκείμε (του & δ) και
αλλά δολο ευερέ → επιπλέον (αίτηση απόρ.)
γωνία της ανακάλυψης
δχι για ανακάλυψη.

Έγγραφο → αβυσσός αποδεικτικό πρβ. 933δ4 (+) 544 αρ (+)

Δεν τίθεται θέμα εγκαθέρουσας ή ορθού έδω, είναι αδυσίτηδες

758 → Δεν έχει περιορισμό ως προς τα νέα πρβ. βγόντα → αρκούντως στο ότι προήρχαν. → δε μου ενδιαφέρει αν το μωρίζε ή συνέλυνά δεν το επικαλέστηκε.

+ 544 αρ. ①

③ ^{αυτ} α) τριτανάκονη → ενδ. βοήθημα κύρια παρέμβαση (A)

β) ② μπορεί → διερωτάει η απόφαση, προφαίνε να είναι ανέκδοτος του 758.

γ) θεωρώδ. αν' τη νομοδοσία ότι είχαν το έννομο συμφ. οι τριτανάκοντες.

στην εκούσια → όχι δεδικασμ. και επορ. όχι δόδος ⑥ συμπρωμία του 333δ2.

Σημειώνεται το δικ. αν καταχρηστικό. αλλά δεν υπάρχει περιορ. για παρέμβαση (όχι και αναγκ. παρέμβαση 218 εφάρ. + 935). ")

δ) Δεν υπάρχει δεδικασμένο.

ε) η τριτανάκονη έπρεπε να στραφεί και κατά του A

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αθήνα, 11/05/2018

1. Προστασία καλοπίστων τρίτων.

1. Υφίσταται η διάταξη του άρθρ. 779 που προστατεύει αυτούς που συναλλάχθηκαν με πρόσωπο που νομιμοποιείται με βάση απόφαση εκούσιας δικαιοδοσίας για την περίπτωση που η απόφαση αυτή ήθελε ανακληθεί, μεταρρυθμισθεί, εξαφανισθεί ή ανασταλεί η ισχύς της.
2. Η προστασία αναφέρεται σε τυχόν καταβολές που έγιναν προς το πρόσωπο αυτό καθώς επίσης σε σχέση με δικαιώματα που απέκτησαν με βάση δικαιοπραξίες που καταρτίστηκαν με το νομιμοποιούμενο πρόσωπο.
3. Προϋπόθεση προς τούτο είναι η ύπαρξη καλής πίστεως του τρίτου. Ως τέτοια νοείται η υποκειμενική καλή πίστη, δηλαδή η πεποίθηση του για την νομιμότητα και το κύρος της δικαστικής αποφάσεως καθώς επίσης για την ανυπαρξία λόγων που δικαιολογούν την ανάκληση κλπ της δικαστικής αποφάσεως. Δεν αρκεί βαριά αμέλεια προκειμένου να αναιρεθεί η έννοια της καλής πίστεως (αμφισβ.) ενόψει και του αντικειμένου στο οποίο πρέπει να αναφέρεται η καλή πίστη. Δηλαδή, δεν μπορεί να αξιωθεί από τον τρίτο η νομική αξιολόγηση της πραγματικής και νομικής καταστάσεως όπως υφίσταται παρά την ύπαρξη δικαστικής αποφάσεως δυνάμει της οποίας ενεργεί το νομιμοποιούμενο πρόσωπο. Πρέπει αντίθετα να απαιτείται θετική γνώση.
4. Η ανάγκη προστασίας συνέχεται και με το γεγονός ότι οι αποφάσεις εκούσιας δικαιοδοσίας κατά κανόνα δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα ενώ είναι ευκολότερη η ανατροπή τους σε σχέση με τις αποφάσεις της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας. Αυτό ισχύει ενόψει της διαρρυθμίσεως της εφέσεως καθώς επίσης της δυνατότητας για ανάκληση ή μεταρρύθμιση εκδοθείσας οριστικής αποφάσεως. Υφίσταται πάντως εν προκειμένω η ιδιομορφία ότι άλλοτε οι τρίτοι μπορούν να συναλλαγούν με το νομιμοποιούμενο πρόσωπο ήδη στην βάση μιας αποφάσεως του εισαγωγικού δικαστηρίου παρά τη δυνατότητα εφέσεως και άλλοτε να συναλλαγούν στη βάση μιας τελεσιδίκου ή αμετακλήτου αποφάσεως ενώ υπάρχει η δυνατότητα της ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως κατά το άρθρ. 758. Δεν ενεργεί πάντως δολίως κάποιος ο οποίος συναλλάσσεται στη βάση της αποφάσεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και δεν αναμένει την τελεσιδικία.
5. Η ρύθμιση θεωρείται ότι είναι του ουσιαστικού δικαίου.
6. Σχετική διάταξη εμπεριέχει και το άρθρ. 758 παρ. 2 κατά το οποίο η ανακλητική ή μεταρρυθμιστική απόφαση δεν έχει αναδρομική ισχύ εκτός αν το ορίσει ρητά το δικαστήριο. Και με τη ρύθμιση αυτή προστατεύεται ο καλόπιστος τρίτος. Αν πάντως ο τρίτος ήταν κακόπιστος δεν υφίσταται προστασία του παρά την διάταξη του άρθρ. 758 παρ. 2 για τη μη αναδρομικότητα. Θα πρέπει η ρύθμιση να ερμηνευθεί σε συνδ. με το άρθρ. 779. Από την άλλη πλευρά αν πάλι τα αποτελέσματα της αποφάσεως επέρχονται αναδρομικά δυνάμει ρητού όρου της ανακλητικής αποφάσεως, προστατεύεται ο καλόπιστος τρίτος.
7. Με τη ρύθμιση του άρθρ. 779 εισάγεται μια διαφορετική αντιμετώπιση σε σχέση με τη διαγνωστική διαδικασία. Εκεί ο ειδικός διάδοχος δεσμεύεται από τα υποκειμενικά όρια του

δεδικασμένου (άρθρ. 325) ενώ παράλληλα δικαιολογείται η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση αν ήθελε γίνει δεκτό ένα ένδικο μέσο (579 παρ.2, 914, 940, 550).

II. Ασφαλιστικά Μέτρα.

~~Συντηρητικά~~

~~ΔΙΚΑΣΤ. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ~~

~~ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΠΙΘΕΣΗΣ~~

~~ΠΡΟΣΗΡΕΥΩΣΗ~~

1. Και στην εκούσια δικαιοδοσία προβλέπεται ο θεσμός των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 781). Αποτελεί απόρροια του γεγονότος ότι η κύρια δίκη της εκούσιας δικαιοδοσίας απαιτεί κατ' ανάγκη την πάροδο ορισμένου χρόνου, κάτι που καθιστά αναγκαία την παροχή προσωρινής έννομης προστασίας. Αυτό επιβάλλει και η διάταξη του άρθρ. 20 Σ. Η διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μια ταχεία και απλή διαδικασία δεν καθιστά περιττή την προστασία μέσω ασφαλιστικών μέτρων.
2. Ο νόμος αποδίδει τα ασφαλιστικά μέτρα με τον όρο «προσωρινή διαταγή». Δεν θα πρέπει να υπάρξει σύγχυση με την προσωρινή διαταγή που δίδεται ενόψει καταθέσεως αιτήσεως ασφαλιστικών (691 α).
3. Τα ασφαλιστικά μέτρα ως έχει η διατύπωση του νόμου προϋποθέτουν αρξαμένη δίκη. Δεν είναι δυνατή δηλαδή η λήψη τους πριν από την κατάθεση αιτήσεως. Παράλληλα το ασφαλιστικό μέτρο λαμβάνεται από το κρίνον δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης. Επομένως αν υφίσταται πολυμελής σύνθεση, το μέτρο λαμβάνεται από το δικαστήριο με τη σύνθεση αυτή. Τμήμα της θεωρίας διαβλέπει εν προκειμένω ένα κενό στην παροχή ολοκληρωμένης προσωρινής έννομης προστασίας.
4. Λόγω της φύσεως των υποθέσεων το μέτρο μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν και αυτεπαγγέλτως αν και στην πράξη κυριαρχεί η κατ' αίτηση παροχή προσωρινής προστασίας (βλ. πάντως και 691 Α).
5. Θα πρέπει να συντρέχουν οι γενικές προϋποθέσεις μεταξύ των οποίων είναι και η επείγουσα ανάγκη ή ο επικείμενος κίνδυνος που πρέπει να αποτραπεί.
6. Ως εκ της φύσεως των υποθέσεων δυσκόλως είναι νοητή η λήψη των ασφαλιστικών μέτρων της συντηρητικής κατασχέσεως πραγμάτων ή απαιτήσεων, της προσημειώσεως υποθήκης, της προσωρινής επιδίκασης απαιτήσεων.
7. Στην πρακτική ιδιαίτερη σημασία έχουν αποκτήσει τα ασφαλιστικά μέτρα σε σχέση με τις διαδικασίες της αστικής πτωχεύσεως (ν. 3869/2010) και της πτωχεύσεως και εξυγιάνσεως εμπορικών επιχειρήσεων (Πτωχευτικός Κώδικας). Στα ειδικά αυτά νομοθετήματα υφίστανται και διαφορετικές ρυθμίσεις σε σχέση με το όργανο που μπορεί να λάβει το ασφαλιστικό μέτρο. Το περιεχόμενο των ασφαλιστικών μέτρων έγκειται εδώ κυρίως στην απαγόρευση λήψεως δικωτικών μέτρων, στην απαγόρευση διαθέσεως από τον οφειλέτη αλλά και στην προσωρινή ρύθμιση εννόμων σχέσεων του ουσιαστικού δικαίου.
8. Στην αίτηση για λήψη του μέτρου νομιμοποιούνται όλοι όσοι έχουν αποκτήσει την ιδιότητα του συμμετέχοντος.
9. Ισχύουν οι γενικές διατάξεις στο βαθμό που προσαρμόζονται. Αυτό περιλαμβάνει ιδίως τη δυνατότητα ανακλήσεως.

(bureaux and prof. corps)

- Δ 1) Από εξορία για αναγκαστική απουσία. Στην
 εξορία δεν υπάρχει η έννοια του δικ.
 πρόταγμα με 116 (αποδοχή η υποδοχή για επίδοξη
 λυσία αναγκής. Υπάρχει ο κίνδυνος αχαιο popularis
~~Να υπάρχει πρόταγμα αντίστοιχο με αρνητική~~
 αναγκή. ~~Υπάρχει~~
 Να είναι υποχρ η αντρκ. ερώτηση ατρίγγειο.
 → Υποχρεωτική η αντρκ. ερώτηση → πλεονεκτήματα.
 → 933.

To a simplified tree propagation given example ~~_____~~

- ② Το όργανο με αναγκαστ. γραμματεία δεν επιδεικνύεται να το αποσπ. η διοίκηση, έστω κι αν προκ. πρόβλημα για διοικητικά
- ③ Πρέπει να είναι δι' αδικος ^{και} οφείναι ex officio.
- ④ 39 → ~~1-590~~ 1-590 (για π.ρ. κ.τ.α.)
②3 → επίδοση π.ρ. πρώτ. γραμματείας.

- Ⓕ (ἑδωταιος) ἄρξου τοῦ αὐτίκρου· ἡ συνέχεια δὲ εἶναι
erga omnes.
Διαδικαστικὸ ἀντιπολιτικὸν ἀνακρίσεις → κατ' αὐτοὺς
erga omnes.
π.χ. ἀνακρίσις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀντεστρεπιασμοῦ.
Ἀποπιντοῦται → ἀνακρίσις οὐρανίου → γίνεται ἀπόδειξις
τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀνακρίσις

Avaxonin 583

Τριτογενική → Ενδ. βοηθήματα κατά δικ. απασ. (η πιο κοινή για ενδ. μέρα) & έχει αποσυμπίδα δικαιοσύνη.

ΣΟΣ για αρσενικό

(Ομάδα : 2 πρακτικά και 1 θεωρία).

ΦΥΛΛΑΔΙΟ (5)

Τριτοταξική → απρόδεγο ενδ. βοηθήσει
Γενικά απρόδεγο ενδ. πρσο → αναγωγή φηροδίκια.
(11) → για αποδυνάμωση του δικαστηρίου.
νομοτομία 281 Δ4.

Ασκήση 1 και οι ίδιοι για περίοδο 40 ημερών
που προέβλεπε και δεν προβλεπόταν
αμφισβ. (1) που προέκυψε μετά αμφισβ.

Δχι δέδικασμένο (όρα σε δικαστικό
(1) [συμπληρωματικά]. 333

Αποδίδει π.χ. κληρονομτήριο.
Αναγωγή ισχύος εκτελεστικότητας

ΦΥΛΛΑΔΙΟ (7)

I. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ

π.χ. κληρονομτήριο → δεν έχει επιβάλει σε δύναμη
δεδικασμένου.

(719) → αν υπάρχει κίνδυνος π.χ. να στραφεί εναντίον
του κληρονόμου - δε θα μινδύει καμία ωστόσο.

II ανάφ. εκδογιάς δεν έχει σταθμεύσει - τελεσίδικα
π.χ. π.χ. → ν' ανακαταστή / καταρριφθεί (758)
[δω παρ'ότι δέδικασμ. (μπορεί ν' αφεθεί δικα
αμφισβητούμενη δικαιοδοσία). (759).

κληρονόμ. δικαστή → προδικαστικό ζήτημα για έκδοση
κληρονομτηρίου.

* ανάφ. υιοθέτηση (1) συντακτικές λέξεις του φόρου δε
μπορεί ν' ανακαταστή π.χ. 758.

1020 → καθήκοντος τρίτος για κληρονομία.

Γνωσ. υπόμνημα → π.χ. κληρονομία

(την υποχώρα → πρακτικό και πώληση).

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Κληρονομητήριο

- 1. Νομικό θεμέλιο :** η θεματική ρυθμίζεται τόσο από τον ΚΠολΔ (άρθρ. 819 επομ) όσο και από τον ΑΚ (άρθρ. 1956 επομ). Η ρύθμιση του ΑΚ (1946) προϋπήρχε της ρυθμίσεως του ΚΠολΔ (1968). Υφίστανται επικαλύψεις που δεν ήρθαν από τις αλληπάλληλες μεταγενέστερες τροποποιήσεις που έλαβαν χώρα κυρίως με το ν. 4055/2012.
- 2. Έννοια :** είναι πιστοποιητικό που εκδίδει ο γραμματέας του δικαστηρίου κληρονομίας, μετά από δικαστική απόφαση αναφορικά με τα κληρονομικά δικαιώματα του κληρονόμου.
- 3. Χρησιμότητα κληρονομητηρίου :** συμβάλλει στην εμπέδωση βεβαιότητας δικαίου και ασφαλείας στις συναλλαγές. Το πλεονέκτημα υφίσταται για όλα τα είδη της κληρονομικής διαδοχής, δηλαδή για την εξ αδιαθέτου διαδοχή και για την εγκατάσταση με διαθήκη. Μόνο η ύπαρξη διαθήκης δεν παρέχει την απαιτούμενη ασφάλεια (π.χ. μπορεί να είναι άκυρη η διαθήκη ή να έχει ανακληθεί). Το πλεονέκτημα της ασφαλείας υφίσταται για τον φερόμενο ως κληρονόμο (για διευκόλυνσή του) αλλά και για τους αντισυμβαλλόμενους με κληρονόμο (π.χ. συναλλαγές με πιστωτικά ιδρύματα). Δεν αποτελεί πάντως αποκλειστικό μέσο νομιμοποίησης (ιδίως, αν η κληρονομιαία περιουσία είναι περιορισμένη), είναι όμως στην πράξη πολύ σύνηθες.
- 4. Αρμόδιο δικαστήριο :** είναι το δικαστήριο της κληρονομίας (άρθρ. 810 ΚΠολΔ). Είναι το Ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου ο κληρονομούμενος είχε κατά το χρόνο του θανάτου του την κατοικία του.
- 5. Αιτούντες στη σχετική δίκη:** είναι κατ' αρχήν οι κληρονόμοι, όμως έννομο συμφέρον έχουν ο εκτελεστής διαθήκης, οι δανειστές κληρονομίας ή του κληρονόμου (922 ΚΠολΔ), ο σύνδικος πτωχεύσεως του κληρονόμου, ο αγοραστής κληρονομίας, ο κληρονόμος του κληρονόμου και προφανώς ο εκκαθαριστής κληρονομίας. Δεν νομιμοποιείται αντίθετα ο κληρονόμος που αποποιήθηκε.
- 6. Τρίτοι που μπορούν να συμμετάσχουν στη δίκη :** ισχύουν τα γενικώς προβλεπόμενα (748 παρ. 3 ΚΠολΔ). Παράλληλα μια λεπτομερή ρύθμιση εμπεριέχει και ο ΑΚ (ΑΚ 1959 εδ. 2). Είναι λ.χ. τα πρόσωπα τα οποία θα καλούνται ως κληρονόμοι αν τυχόν είναι άκυρη η διαθήκη, πρόσωπα που έχουν ασκήσει αγωγή για κληρονομικό δικαίωμα. (υπαλήθε) ΕΠΙΣΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΦΩΝΙΣΤΙΚΑ
- 7. Αυτεπάγγελτη έρευνα – αρχή της ανακρίσεως** (αρ. 1959 εδ. 1 ΑΚ σε συνδ με 744 ΚΠολΔ).
- 8. Περιεχόμενο αιτήσεως :** μεταξύ άλλων κατά το άρθρο 1957 ΑΚ στην αίτηση πρέπει να αναφέρεται αν υφίσταται εκκρεμής δίκη για το κληρονομικό δικαίωμα. Τέτοια υφίσταται αν υπάρχει καταψηφιστική, αναγνωριστική (θετική ή αρνητική) αγωγή, όχι όμως και απλή αμφισβήτηση εξωδίκως. Κατά την ορθότερη άποψη αρκεί και η δικαστική αμφισβήτηση του κληρονομικού δικαιώματος από τρίτο. Ο σκοπός της ρυθμίσεως έγκειται στην κλήτευση όλων όσοι συμμετέχουν στη σχετική δίκη ή και στην αναβολή της εκδικάσεως της υποθέσεως μέχρι πέρας της τακτικής δίκης.
- 9. Προϋπόθεση εκδόσεως :** Το κληρονομικό δικαίωμα πρέπει να είναι βέβαιο και αναμφίβολο. Αν είναι ασαφές και αμφίβολο, δεν παρέχεται κληρονομητήριο. Υπάρχει αμφισβήτηση αν ασάφεια και

3
ως

αμφισβολία υπάρχει όταν δεν προκύπτει ευθέως από τη διαθήκη αλλά συνάγεται από ερμηνεία της διαθήκης. Αμφισβητούμενο είναι επίσης το θέμα αν μπορούν ληφθούν στοιχεία και αποδείξεις και εκτός διαθήκης προκειμένου να κριθεί το σαφές και αναμφίβολο. Ενίοτε πάντως τα δικαστήρια εκουσίας δικαιοδοσίας αναβάλλουν την έκδοση αποφάσεως σε σχέση με περίπλοκες υποθέσεις μέχρι να διευκρινισθεί το κληρονομικό δικαίωμα του αιτούντος σε δίκη αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας (249 ΚΠολΔ).

Από την νομολογία :

α. Ύπαρξη έριδος ως προς την βασιμότητα λόγου αποκληρώσεως.

β. Ισχυρισμός αιτούντων ότι είναι τέκνα του διαθέτη.

γ. Αξίωση εκατέρωθεν κληρονομικού δικαιώματος, δηλαδή από τον αιτούντα και πρόσωπα που παρενέβησαν στη δίκη.

δ. Αμφισβήτηση αν στα περιουσιακά στοιχεία που καταλείπονται στον κληρονόμο εμπεριέχονται και απαιτήσεις.

ε. Περιστατικά που μπορούν να αποτελέσουν λόγους αποκληρώσεως και αναφέρονται στη διαθήκη.

10. Απόδειξη: Υφίσταται η ειδική διάταξη του άρθρου 1958 ΑΚ που αποβλέπει στην απόδειξη των κρίσιμων γεγονότων με δημόσιο έγγραφο. Μόνο αν δεν υφίστανται τέτοια έγγραφα είναι δυνατή η απόδειξη με άλλα αποδεικτικά μέσα. Καθιερώνεται δηλαδή ένα είδος επικουρικότητας των υπολοίπων αποδεικτικών μέσων. Η ρύθμιση θέτει το ζήτημα της σχέσεως με την διάταξη του άρθρου 759 ΚΠολΔ για την ελεύθερη απόδειξη, είναι όμως συμβατή με το άρθρ. 107 «... οποιαδήποτε κατάλληλα αποδεικτικά μέσα που επιτρέπει ο νόμος...». Απαιτείται πλήρης απόδειξη.

11. Εξέταση προδικαστικών ζητημάτων : εδώ εμπίπτουν το κύρος του γάμου, το κύρος της διαθήκης, η ύπαρξη συγγενείας. Δεν αναπτύσσεται όμως από τη δικαστική κρίση δεδικασμένο. Κατά τα γενικώς ισχύοντα στο δίκαιο της εκουσίας δικαιοδοσίας. Δεν αναγνωρίζεται δηλαδή με προσόντα δεδικασμένου η ακυρότητα διαθήκης ή η εγκυρότητα αυτής, η ύπαρξη συγγενικής σχέσεως. Επίσης το δικαστήριο εκουσίας δικαιοδοσίας δεν κηρύσσει την αναξιοότητα των κληρονόμων (ΑΚ 1860 επομ.).

12. Τεκμήριο κληρονομικής διαδοχής, μαχητό τεκμήριο (1962 ΑΚ, 821 ΚΠολΔ). Ισχύει έναντι παντός και είναι τεκμήριο δικαιώματος. Έχει θετική και αρνητική πτυχή. Η θετική έγκειται στην παραδοχή ότι το αναφερόμενο σε αυτή πρόσωπο είναι δικαιούχος του αντίστοιχου δικαιώματος και η αρνητική ότι το δικαίωμα δεν περιορίζεται από άλλους περιορισμούς πέραν από εκείνους που μνημονεύονται στο ίδιο το κληρονομητήριο. Η δικονομική διάσταση του τεκμηρίου έγκειται όπως σε κάθε νόμιμο τεκμήριο στην απαλλαγή από το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως των παραγωγικών γεγονότων που συνθέτουν το βεβαιούμενο στο κληρονομητήριο δικαίωμα. Το δικαστήριο υποχρεούται να το θέσει ως βάση. Το τεκμήριο δεν καλύπτει πάντως δικαιώματα κυριότητας επί των αντικειμένων που με την κληρονομική διαδοχή περιήλθαν στην κατοχή του κληρονόμου.

Το τεκμήριο ισχύει από την τελεσιδικία (άρθρ. 824 παρ. 1 ΚΠολΔ).

13. Δεδικασμένο : Η σχετική απόφαση για την παροχή του κληρονομητηρίου δεν παράγει δεδικασμένο για το κληρονομικό δικαίωμα, ακόμα και για εκείνον που είχε λάβει μέρος στη σχετική δίκη. Γι' αυτό υφίσταται έννομο συμφέρον για άσκηση αγωγής παρά την ύπαρξη κληρονομητηρίου αλλά και αντιστρόφως. Δηλαδή, παρά την ύπαρξη αποφάσεως με ισχύ δεδικασμένου, μπορεί να

εκδοθεί κληρονομητήριο και δεν τίθεται θέμα ελλείψεως εννόμου συμφέροντος. Είναι διαφορετικό το εύρος των προσώπων που δεσμεύονται από τη διαπλάστική απόφαση της εκούσιας δικαιοδοσίας από τα υποκειμενικά όρια του ουσιαστικού δεδικασμένου. Το δεδικασμένο από τακτική δίκη δεσμεύει το δικαστήριο εκούσιας δικαιοδοσίας αν συμμετέχουν στη δίκη τα ίδια υποκείμενα.

14. Συνέπειες : Εγκυρότητα δικαιοπρασιών με βάση κληρονομητήριο (822 ΚΠολΔ, 1963 ΑΚ). Λειτουργεί υπέρ του τρίτου και όχι υπέρ του προσώπου που αναφέρεται στο κληρονομητήριο. Πρακτική σημασία έχει το θέμα για τα ακίνητα ενόψει της διατάξεως του άρθρ. 1036 ΑΚ. Δηλαδή παρέχεται ισχυρότερη προστασία (επομένως εγκύρως εισπράττει, εκποιεί ο κατονομαζόμενος – ο οφειλέτης απαλλάσσεται). Ο αληθής κληρονόμος δεν μπορεί να προβάλει αξιώσεις κατά του οφειλέτη. Η όλη ρύθμιση αποτελεί προέκταση της κεντρικής ιδέας που αποτυπώνεται στο άρθρ. 779 ΚΠολΔ. Εξαίρεση καθιερώνεται για την περίπτωση που ο τρίτος γνωρίζει την ανακρίβεια του κληρονομητηρίου ή τη δικαστική ανάκλησή του (ΑΚ 1963). Γνώση του τρίτου θεωρείται ότι υπάρχει και αν γνώριζε το γεγονός της υποβολής αιτήσεως για αφαίρεση ή κήρυξη ως ανισχύρου του πιστοποιητικού ή για την κίνηση της διαδικασίας ανακλήσεως ή τροποποιήσεως του (άρθρ. 822 ΚΠολΔ). Εν γένει είναι δυσσάποδευκτη η προϋπόθεση της γνώσεως της ανακρίβειας του κληρονομητηρίου, δηλαδή της γνώσεως για ανυπαρξία ενός δικαιώματος.

15. Ένδικο μέσα :

α. Η απόφαση που διατάζει την παροχή πιστοποιητικού προσβάλλεται με έφεση εντός 20 ημερών από τη δημοσίευση (όχι δηλαδή από την επίδοση!), υφίσταται όμως ανασταλτικό αποτέλεσμα (άρθρ. 824 σε αντίθεση με το άρθρ. 763).

β. Κατ' απόκλιση της γενικής ρυθμίσεως του 763 ΚΠολΔ δεν επιτρέπεται κατά της αποφάσεως που διατάζει την παροχή κληρονομητηρίου αναψηλάφηση ή αναίρεση. Η ρύθμιση είναι συνταγματικώς ανεκτή ενόψει και του γεγονότος ότι είναι ανοικτή η οδός της τακτικής δίκης.

γ. Η απορριπτική απόφαση υπόκειται σε όλα τα ένδικο μέσα και στη συνήθη προθεσμία προσβολής της αποφάσεως με έφεση (με αφετήριο γεγονός την επίδοση και την προθεσμία των τριάντα ημερών).

16. Τριτανακοπή :

Δεν επιτρέπεται η άσκηση τριτανακοπής κατά της αποφάσεως που διατάζει την παροχή του κληρονομητηρίου (824). Ο τρίτος όμως μπορεί να εναντιωθεί στην παροχή του κληρονομητηρίου με αίτηση που έχει ως περιεχόμενο την αφαίρεση ή την κήρυξη ως ανισχύρου του κληρονομητηρίου (823 ΚΠολΔ, 1964, 1965 ΑΚ). Ο τρίτος μπορεί επίσης να ζητήσει και την έκδοση άλλου κληρονομητηρίου, κάτι που μπορεί να οδηγήσει σε αλληλοσυγκρουόμενα κληρονομητήρια.

17. Ανακριβές κληρονομητήριο :

Αυτό σημαίνει ότι το κληρονομητήριο παρά το νόμο, δηλαδή τη πραγματική ουσιαστική κατάσταση, πιστοποιεί την ύπαρξη ενός ανυπάρχοντος κληρονομικού δικαιώματος. Η ανακρίβεια μπορεί να οφείλεται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου ή σε εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων από το δικαστήριο που διέταξε τη έκδοση του κληρονομητηρίου. Η ανακρίβεια μπορεί να οφείλεται επίσης σε νέα γεγονότα που προέκυψαν και δεν τέθηκαν υπ' όψιν του δικαστηρίου.

18. Αποδεικτική ανατροπή του τεκμηρίου :

Απαιτείται κατά τα γενικώς ισχύοντα απόδειξη του αντιθέτου στο πλαίσιο τακτικής δίκης, κυρίως ή παρεμπιπτόντως. Δεν αρκεί δηλαδή η ανταπόδειξη για την αποδυνάμωση λόγω της υπάρξεως τεκμηρίου. Τα τεκμήρια νόμιμα ή δικαστικά ανατρέπονται ως προς την αποδεικτική τους δύναμη με την απόδειξη του αντιθέτου. Δηλαδή απαιτείται κύρια απόδειξη που θα πρέπει να οδηγήσει σε σχηματισμό πλήρους δικανικής πεποιθήσεως. Η απόφαση που καταλήγει σε ανατροπή του τεκμηρίου έχει ωστόσο σημασία λόγω των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου μόνο στο πλαίσιο της δίκης αυτής. Μπορεί όμως να αποτελέσει λόγο για ανάκληση κληρονομητηρίου. Αντίδικος στην τακτική αγωγή μπορεί να είναι και πρόσωπο που είχε μετάσχει στη δίκη για την παροχή του κληρονομητηρίου.

19. Συνέπειες ανακριβούς κληρονομητηρίου :

19.1. Προβλέπονται διάφορες δικονομικές δυνατότητες: Είναι

α) η αφαίρεση (ΑΚ 1965),

β) η κήρυξη του κληρονομητηρίου ως ανισχύρου (ΑΚ 1965),

γ) η ύπαρξη αξιώσεως παραδόσεως του κληρονομητηρίου στο δικαστήριο της κληρονομίας με ταυτόχρονη παροχή πληροφοριών στο πραγματικό κληρονόμο για την κατάσταση της κληρονομίας και τη τύχη των αντικειμένων της (ΑΚ 1964) και

δ) η ανάκληση ή τροποποίηση του κληρονομητηρίου (ΑΚ 1966).

19.2. Η απόφαση που διατάζει την αφαίρεση ή την κήρυξη του ως ανισχύρου ή την ανάκληση του ή την τροποποίηση του δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Υπόκειται μόνο σε τριτανακοπή (άρθρ. 824 παρ. 2). Θεωρείται δηλαδή ισχυρή ήδη η ύπαρξη μιας δικαστικής κρίσεως.

19.3. Υποστηρίζεται ότι ο όρος ανάκληση ταυτίζεται στην ουσία με τον όρο της κηρύξεως του κληρονομητηρίου ως ανισχύρου. Προηγείται η συνέπεια της αφαίρεσεως του κληρονομητηρίου και η αναγκαστική εκτέλεση της αποφάσεως θα γίνει με βάση τη διάταξη του άρθρ. 941 ΚΠολΔ. Αν δεν είναι δυνατή η αφαίρεση προβλέπεται η συνέπεια της κηρύξεως του ως ανισχύρου. Αυτό θα πρέπει να διαλαμβάνεται στην αίτηση. Πρέπει να υπάρχει ως αίτημα αν ζητούνται και τα δυο παραλλήλως, δηλαδή αφαίρεση άλλως κήρυξη ως ανισχύρου, ενώ αν ζητείται μόνο η κήρυξη ως ανισχύρου πρέπει να αναφέρεται ότι δεν ήταν δυνατή η αφαίρεση (άρθρ. 823 ΚΠολΔ και 1965 ΑΚ).

19.4. Η απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση για κήρυξη του κληρονομητηρίου ως ανισχύρου υπόκειται στη συνήθη προθεσμία εφέσεως.

19.5. Εισάγεται επομένως απόκλιση από το άρθρο 758 ΚΠολΔ ως προς τις προϋποθέσεις ανακλήσεως. Η αφαίρεση μπορεί να ζητηθεί από όποιον έχει έννομο συμφέρον (αληθείς κληρονόμοι, δανειστές), χωρίς να απαιτείται να υπήρξε διάδικος. Είναι δυνατή η αφαίρεση και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο κληρονομίας. Διαφορετική είναι και η προϋπόθεση της ανακρίβειας (ΑΚ 1966).

Πρέπει πάντως να διαφοροποιηθεί η περίπτωση της ανακλήσεως της αποφάσεως που διέταξε την παροχή κληρονομητηρίου (758) από την περίπτωση της ανακλήσεως του κληρονομητηρίου ως ανακριβούς.

19.6. Όλες οι δυνατότητες ασκούνται και αυτεπαγγέλτως (άρθρ. 823 ΚΠολΔ, ΑΚ 1966).

(δε χρεας, να αποδείξεις τα βιβλιότα που σου δώσε το κτηνίο, αλλά μπορεί να αποδυναμωθεί αν αν δαχλά μίμω το αντίστοιχο νοκτιό κτηνίο = όχι άλλη πιθανότητα

→ ~~ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ~~

Ο Α σίγουρα αυτήν την παροχή κληρονομιάς και παραμένει πρόεδρος ο γείονος του Β με αίτημα την απόρριψη. Μπορεί ο Α να σκεφτεί και τακτική αμυνή κατά του Β αφού δεν υπάρχει δεδικασμένο.

822

~~ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ~~ αυτός 20η από δημοσίευση!

→ ωστόσο έχει αναστατήσσει αποτελ.
σε αυτό με την ενώπιον αρμόδια
όπου δεν υπάρχει (763).

[Δεν επιτρέπεται αναίρεση και ανακυκλώσεις!
Δεν υπάρχει και τριναρχική αφού ο τρίτος
μπορεί να ζητήσει παράκληση προστασία - να
δώσει αίτηση να απορριφεί το κληρονομικό.

158

ΑΝΑΚΤΙΒΕΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΤΗΤΟ

Δεν ενδιαφέρει πω οφείδεται η αναίρεση.

(Αν) χάθηκε → να κριθεί ανίσχυρο.

Συνέταξε - 1965.

196 Αντεπίθεση ενέργεια δικαστ. → και το κληρονομικό.

Εγώ και ένα δικ. να κυριεύει αναίρεση → δεν
προσβάλλεται με ενδ. μέσοι (μόνο τακτική
διαδίκασια).

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Πτώχευση και διαδικασία εξυγίανσης επιχειρήσεων ως συλλογικές μορφές ικανοποιήσεως δανειστών.

1. Εκδικάζονται κατά τη διαδικασία της εκουσίας διαδικασίας. Αναφέρονται στη λεγόμενη εμπορική πτώχευση που αντιδιαστέλλεται από την αδυναμία εκπληρώσεως υποχρεώσεων από ιδιώτες (ν. 3869/2010). Πρόκειται για αιτήματα παροχής δικαστικής προστασίας με τη μορφή λήψεως ρυθμιστικών μέτρων με τα οποία διασφαλίζεται, η εκποίηση της πτωχευτικής περιουσίας και η ισότιμη αντιμετώπιση όλων των δανειστών που διατηρούν αξιώσεις κατά προσώπου που έχει παύσει τις πληρωμές του. Στηρίζονται στην παραδοχή ότι η υπάρχουσα περιουσία του οφειλέτη δεν επαρκεί για την ικανοποίηση του συνόλου των απαιτήσεων. Η πτώχευση κατά ένα μεγάλο μέρος αποτελεί διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως, υφίσταται όμως και το ουσιαστικό μέρος της πτωχεύσεως.
2. Η λήψη των ως άνω μέτρων έχει πολλαπλές συνέπειες για τα υποκείμενα στα οποία αφορούν και για τους δανειστές. Επέρχεται η σημαντική συνέπεια της απώλειας της εξουσίας διαθέσεως που αποτελεί μερική εξουσία που προκύπτει από ένα δικαίωμα. Παράλληλα, επηρεάζεται η θέση των δανειστών ανάλογα με το καθεστώς τους ως εγγχειρόγραφων ή προνομιούχων δανειστών. Είναι το ζήτημα κυρίως της ενάρξεως ή της συνέχσεως των δικωτικών μέτρων.
3. Εδώ εντάσσονται η κήρυξη πτωχεύσεως, η ανάκληση της αποφάσεως για κήρυξη σε πτώχευση, ο αυτοτελής καθορισμός χρόνου παύσεως πληρωμών, κάτι που είναι πρακτικώς σημαντικό για τον καθορισμό της αποκαλούμενης υπόπτου περιόδου. Αυτό σημαίνει ότι οι πράξεις που έγιναν εντός της υπόπτου περιόδου πριν από την κήρυξη της πτωχεύσεως υπόκεινται σε μια ιδιαίτερη μεταχείριση υπέρ των δανειστών με τρόπο που αποκλίνει εν μέρει από την προστασία που παρέχει η παυλιανή αγωγή (ΑΚ 939). Εντάσσονται επίσης στην σχετική διαδικασία οι υποθέσεις για τον διορισμό και την αντικατάσταση συνδίκου, την κήρυξη της παύσεως των εργασιών της πτωχεύσεως, το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης, την επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσεως, την επικύρωση σχεδίου αναδιοργανώσεως, τη θέση επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση. Από την αναφορά αυτή προκύπτει ότι ως προς ορισμένες πράξεις πρόκειται για γνήσιες υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας ενώ ως προς ορισμένες άλλες για μη γνήσιες υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας. Μη γνήσια υπόθεση είναι λ.χ. η επικύρωση της συμφωνίας των πιστωτών, η ανάκληση πράξεων καταβολής που έγιναν εντός της υπόπτου περιόδου, η εξέλεξη των απαιτήσεων των πιστωτών.
4. Αντικείμενο της δίκης δεν είναι η αυθεντική διάγνωση κάποιου δικαιώματος αλλά η λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου.
5. Τα όργανα της πτωχεύσεως είναι το πτωχευτικό δικαστήριο, ο σύνδικος, ο εισηγητής.
6. Αιτούντες : ο πιστωτής που έχει έννομο συμφέρον, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών (άρθρ. 5 παρ. 1 ΠτωχΚ) εφόσον υφίστανται λόγοι δημόσιου συμφέροντος και ο ίδιος ο οφειλέτης (άρθρ. 5 παρ. 2 και άρθρ. 3 παρ. 2).
7. Η αίτηση απορρίπτεται, μεταξύ άλλων, αν αποδειχθεί ότι υποβάλλεται καταχρηστικά (άρθρ. 6 παρ. 2). Αυτό ισχύει για τις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο διαδικασίας ατομικής ικανοποίησης ή προς επιδίωξη σκοπών άσχετων με την πτώχευση (λ.χ. για να εμποδισθεί η εμπορική δραστηριότητα του οφειλέτη) χωρίς να συντρέχουν δηλαδή οι προϋποθέσεις για παύση

των πληρωμών με στοιχεία γενικότητας και μονιμότητας. Επίσης η αίτηση απορρίπτεται αν την υποβάλλει ο ίδιος ο οφειλέτης προς το σκοπό δόλιας αποφυγής πληρωμής των χρεών του ή αν υποβάλλεται από δανειστή που έχει δικαίωμα υποθήκης και μπορεί να ικανοποιηθεί από τη ρευστοποίηση του σχετικού περιουσιακού στοιχείου. Είναι μια από τις λίγες ενδεχόμενα περιπτώσεις που κατά νόμο ένα εισαγωγικό ένδικο βοήθημα μπορεί να απορριφθεί με την αιτιολογία της καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος.

8. Ο δανειστής δεν απαιτείται να έχει εκτελεστό τίτλο για να κινήσει τη διαδικασία της πτωχεύσεως ή να συμμετάσχει σ' αυτήν. Δεν απαιτείται δηλαδή η προϋπόθεση της υπάρξεως μιας απαιτήσεως που έχει βεβαιωθεί δικαστικά.
9. Ενόψει των συνεπειών της πτωχεύσεως είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να καλούνται κατά την προδικασία ή έστω να προσεπικαλούνται κατά την κυρία διαδικασία προκειμένου να συμμετάσχουν στη δίκη τα πρόσωπα στα οποία αφορά η αίτηση για λήψη του μέτρου. Μπορεί να υποστηριχθεί μάλιστα ότι με βάση το άρθρ. 20 Σ είναι υποχρεωτική εν προκειμένω η κλήτευση του προσώπου στο οποίο αφορά το μέτρο. Με τον τρόπο κτάται η ιδιότητα του συμμετέχοντος ή ενδιαφερόμενου. Μπορούν επίσης να κληθούν και άλλα πρόσωπα όπως λ.χ. τρίτοι δανειστές, κάτι που συμβαίνει συχνά στην πρακτική.
10. Η παύση της εμπορίας και ο θάνατος του εμπόρου ή η λύση της εταιρείας δεν κωλύουν την πτώχευση εφόσον επήλθε σε χρόνο κατά τον οποίο ο οφειλέτης είχε παύσει τις πληρωμές του. Το θέμα είναι κρίσιμο για την ύποπτη περίοδο.
11. Με το ν. 3869/2010 προβλέπεται διαδικασία απαλλαγής από χρέη για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που επίσης εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας. Ο θεσμός έχει μεγάλη πρακτική σημασία με την αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου.
12. Αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο (άρθρ. 4) στην περιφέρεια του οποίου ο έμπορος έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του, δηλαδή ο τόπος που ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του. Καταφαίνεται η σπουδαιότητα του θεσμού μέσω της θεσπίσεως καθ' ύλην αρμοδιότητας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου.
13. Οι παρεμβάσεις στη δίκη, απλές ή κύριες, ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά (άρθρ. 4 παρ. 3).
14. Ως προς τη διαδικασία ισχύουν οι γνωστοί κανόνες. Προβλέπεται αυτεπάγγελτη συλλογή υλικού, ή ελεύθερη απόδειξη με σχηματισμό πλήρους δικανικής πεπαιχθείσας. Λαμβάνει χώρα πάντα εξέταση προδικαστικού ζητήματος που είναι η απαίτηση του δανειστή. Αυτό ισχύει όχι μόνο σε σχέση με το αίτημα του αιτούντος αλλά και σε σχέση με τις αξιώσεις άλλων δανειστών λόγω της προϋποθέσεως της πτωχεύσεως που είναι η παύση πληρωμών με στοιχεία γενικότητας και μονιμότητας.
15. Δεδικασμένο κτάται κατά την ορθότερη γνώμη όταν αμφισβητηθεί κατά την προβλεπόμενη διαδικασία επαληθεύσεως των απαιτήσεων απαίτηση δανειστή (άρθρ. 95). Οι σχετικές αντιρρήσεις παραπέμπονται προς κρίση στο πτωχευτικό δικαστήριο που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας. Κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου σε σχέση με την επαλήθευση απαιτήσεως επιτρέπεται μόνο έφεση όχι δε και αναίρεση. Η ρύθμιση αυτή είναι συνταγματικώς αμφίβολη και ιδιαίτερος δυσεξήγητη η απόκλιση από τα κοινώς ισχύοντα. Μπορεί να προβεί σε αμφισβήτηση απαιτήσεως τόσο ο πτωχός όσο και οι λοιποί δανειστές για τις μεταξύ τους απαιτήσεις. Δεν είναι κατανοητό γιατί το επιτρεπτό των ενδίκων μέσων να είναι συνάρτηση του πολλές φορές τυχαίου γεγονότος της πτωχεύσεως. Προκύπτει επομένως ότι οι αμφισβητήσεις για τις απαιτήσεις των

δανειστών φέρονται ενώπιον του δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

16. Η απόφαση για τη κήρυξη της πτωχεύσεως είναι αμέσως εκτελεστή και δεν επιτρέπεται δικαστική αναστολή της (βλ. άρθρ. 7 παρ. 5 ΠτωχΝ, 763 ΚΠολΔ.). Είναι δυνατή η προσβολή της αποφάσεως με τα ένδικα μέσα της έφεσης και της αναίρεσης. Δεν προβλέπεται δηλαδή ρητά η αναψηλάφηση. Ως έκτακτο ένδικο μέσο κατά κανόνα δεν προσφέρεται εδώ η άσκηση αναψηλαφήσεως. Επιτρέπεται όμως, κατά την ορθότερη άποψη, η τριτανακοπή.
17. Οι αποφάσεις καταχωρούνται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων, στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, στο μητρώο πτωχεύσεων του Πρωτοδικείου και σε περίπτωση υπάρξεως ακινήτων οι αποφάσεις καταχωρούνται στο Υποθηκοφυλακείο ή στο Κτηματολόγιο. Έτσι προφυλάσσονται οι συναλλασσόμενοι από το γεγονός ότι ο πτωχός δεν έχει πλέον εξουσία διαθέσεως.
18. Είναι δυνατή η λήψη προληπτικών μέτρων με κάθε δυνατό περιεχόμενο μετά την υποβολή της αίτησης (άρθρ. 10). Σκοπός είναι να αποτραπεί κάθε επιζήμια για τους πιστωτές μεταβολή της περιουσίας του οφειλέτη ή μείωση της αξίας της. Μπορεί να απαγορευθεί η διάθεση περιουσιακού στοιχείου από τον οφειλέτη ή προς αυτόν. Τα μέτρα που έχουν διαταχθεί παύουν αυτοδικαίως με την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου (βλ. και 698 ΚΠολΔ). Υφίσταται δυνατότητα αυτεπάγγελτης λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, κάτι που είναι απόδειξη της υπάρξεως δημόσιου συμφέροντος. Η διατήρηση εν λειτουργία μιας μεγάλης επιχειρήσεως και η προσπάθεια εξυγιάνσεως της είναι κάτι που εξυπηρετεί την εθνική οικονομία. Πάντως η υφή των ασφαλιστικών μέτρων καταδεικνύει ότι διακυβεύονται και ιδιωτικά δικαιώματα του κοινού δικαίου. Υπενθυμίζεται ότι ασφαλιστικά μέτρα προβλέπονται στην διάταξη του άρθρ. 781 ΚΠολΔ.
19. Προβλέπεται υποχρεωτική επίδοση σε αντίκλητο που έχει νομίμως διοριστεί (βλ. και 143 ΚΠολΔ και άρθρ. 12 ΠτωχΝ).
20. Στις προθεσμίες, ακόμα και στις προπαρασκευαστικές, όταν υπολογίζονται σε ημέρες, δεν υπολογίζονται οι ημέρες αργίας. Σ' αυτές περιλαμβάνεται και το Σάββατο (άρθρ. 14 ΠτωχΝ).
21. Επέρχεται απώλεια της ενεργητικής και παθητικής νομιμοποιήσεως για τον οφειλέτη, με εξαίρεση τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων. Είναι όμως δυνατή η ανάθεση της διοικήσεως της πτωχευτικής περιουσίας στον οφειλέτη, όταν η πτώχευση κηρύσσεται με αίτησή του, συμπράττει ο σύνδικος και η ανάθεση είναι προς το συμφέρον των πιστωτών (άρθρ. 18). Πρόκειται για σημαντική συνέπεια που είναι απόρροια του γεγονότος ότι ο οφειλέτης είναι αυτός που γνωρίζει τις υποθέσεις της επιχειρήσεως. Για τον οφειλέτη ενεργεί ο σύνδικος τόσο εξωδίκως όσο και δικαστικώς. Είναι η περίπτωση μη δικαιούχου και μη υποχρέου διαδίκου.
22. Επέρχεται αναστολή των εκκρεμών ατομικών διωκτικών μέτρων και αδυναμία λήψεως ως αποτέλεσμα της πτωχεύσεως. Αυτό ισχύει για τους αποκαλούμενους εγχειρόγραφους δανειστές. Δεν καταλαμβάνονται αντίθετα από την αναστολή δανειστές με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματα ασφάλεια επί του αντικειμένου της πτωχευτικής περιουσίας.
23. Ανάκληση της αποφάσεως είναι δυνατή, μεταξύ άλλων λόγων ανακλήσεων αν ο οφειλέτης εξόφλησε όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές (άρθρ. 758 ΚΠολΔ). Ειδική ρύθμιση υπάρχει για τις προσωπικές εταιρείες (άρθρ. 97).
24. Όπως τονίσθηκε, κατά την κρατούσα γνώμη οι πτωχευτικές υποθέσεις αποτελούν μη γνήσιες υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας. Αυτό θέτει κατ' ανάγκη το ερώτημα αν για μεμονωμένα θέματα θα εφαρμοσθούν οι διατάξεις της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

1. Ο Α επιθυμεί να επιβάλει αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο στο οποίο υφίσταται ήδη το μέτρο της δεσμεύσεως από τις αρμόδιες αρχές για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία. Ο αρμόδιος Υποθηκοφύλακας αρνείται να προβεί στην πράξη της εγγραφής της κατασχέσεως λόγω της υπάρχουσας δεσμεύσεως. Ο Α φρονεί ότι δεν εμποδίζεται από το μέτρο καθότι επί του ακινήτου σε ανύποπτο ήδη χρόνο είχε εγγράψει υποθήκη για εξασφάλιση απαιτήσεώς του και η επιβολή της κατασχέσεως είναι προέκταση και αποτελεί ενάσκηση της υποθηκικής αγωγής. Τι μπορεί να πράξει ο Α ενόψει της αρνήσεως του Υποθηκοφύλακα;
2. Ο Α υπέβαλε αίτηση για κήρυξη της εταιρείας Β σε πτώχευση σύμφωνα με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Τυγχάνει πιστώτρια αυτής. Εκδόθηκε απόφαση που απέρριψε την αίτηση διότι δεν αποδείχθηκε ότι η Β είχε παύσει τις πληρωμές της που είναι προϋπόθεση για την κήρυξη της πτωχεύσεως. Παρήλθε η σχετική προθεσμία για την προσβολή της αποφάσεως με έφεση. Στη συνέχεια ο Α ασκεί νέα αίτηση με την επίκληση των ίδιων ισχυρισμών και με προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων με τα οποία αποδεικνύεται ότι η Β έχει παύσει τις πληρωμές της με στοιχεία μονιμότητας και γενικότητας όπως προβλέπεται κατά νόμο. Δηλαδή προσκόμισε έγγραφες αποδείξεις για οφειλές της Β και σε τρίτα πρόσωπα. Το Δικαστήριο απέρριψε τη νέα αίτηση λόγω δεδουλευμένου.
3. Οι Α και Β ερίζουν για κληρονομικά δικαιώματα σε σχέση με την κληρονομία του συγγενούς τους Γ. Αμφισβητείται το κύρος της διαθήκης που συνέταξε ο Γ και με την οποία όρισε ως εγκατάστατον στην κληρονομία τον Β. Ο Α ισχυρίζεται ότι δεν υπήρχε ικανότητα προς σύνταξη διαθήκης λόγω των συνθηκών υγείας του Γ. Ο Α προσφεύγει στην εκούσια δικαιοδοσία και ζητά την έκδοση κληρονομητηρίου με την ιδιότητά του ως εξ' αδιαθέτου κληρονόμος. Ο Β αγνοεί αυτό το γεγονός και δεν εισέρχεται στη δίκη. Εκδίδεται απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή η αίτηση καίτοι ο Α είχε αναφέρει την ύπαρξη διαθήκης και την αμφισβήτηση του κύρους αυτής εξωδίκως εκ μέρους του. Τι φρονείτε;
4. Η εταιρεία Α απασχολεί ικανό αριθμό εργαζομένων, ως επιχείρηση έχει προοπτικές αντιμετωπίζει όμως μεγάλα προβλήματα ρευστότητας λόγω της γενικής οικονομικής κρίσεως. Κατόπιν τούτου ασκεί αγωγές κατά των δανειστών του με αίτημα την αναρρύθμιση των μεταξύ τους συμβάσεων με βάση τα άρθρα 200 και 288 ΑΚ. Αιτείται επίσης το μέτρο της προσωρινής ρύθμισης καταστάσεως. Από την άλλη πλευρά οι δανειστές που διατηρούν ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις χωρίς όμως να έχουν εκτελεστό τίτλο υποβάλλουν αίτηση πτωχεύσεως. Πως μπορεί η εταιρεία να προστατευθεί σε σχέση με την αίτηση πτωχεύσεως ; τι φρονείτε σε σχέση με τις αγωγές ; κατέστη η Α διάδικος στην δίκη εκούσιας δικαιοδοσίας ;
5. Το Δικαστήριο στο πλαίσιο διαγνωστικής δίκης μεταξύ Α και Β για κληρονομικό δικαίωμα διαπιστώνει την έκδοση κληρονομητηρίου του Α. Φρονεί ότι ο Α δεν έχει κληρονομικό δικαίωμα και προβληματίζεται αν μπορεί να πράξει κάτι σε σχέση με το εκδοθέν κληρονομητήριο. Τι φρονείτε ;

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

① Στη πράξη εισάγουμε υποδικασίες όπως:
791 βιβλίο → άρνηση κατοχύρωσης σε δημόσιο βιβλίο
163 → δεν έχει αναστατικό αποτέλεσμα

(791) → αναδρομικά του μέρους

2 τράπεζες → αίτηση στο γραμμάτιο για άρνηση του υποδικασίας

② Στη συνέχεια με υπόθεση - να διαταχθεί ο υποδικασίας με προσήκοντα.

② απορριπτική απόφαση → οι απόφ. προσβάλλονται με τα 2 άρθρα 158 & 159 (απορριπτικές αποφάσεις)

(158) → παραδοσιακά ανακαλύπτει απορριπτικές που είναι δέσμες αυτές και όχι απορριπτικές → 433/15

(π.χ. βλ. απορριπτική με ΑΕΚ η απόφ. ανακαλύπτει, βόρεια με νέο όριο νομοθέτη που το υπέρβα για ασφαλιστικά μέτρα)

καθότι ότι το αρρ. δικαστ. γέφυρα του υποθέτει και μπορεί να κρίνει καλύτερα.

παραπομπή στο 697 → αν έχουμε εξέταση ανάθεσης

ΑΥ) το νέο έγγραφο παρέχει και νέα βιβλίο, μπορεί να υπαχθεί στο (158) (ή αν επιβεβαιωθεί προβλεπόμενα)

118

Από ΑΠ δε μπορεί να ληφθεί ασφαλιστική με πρόβλεψη ασφαλιστικών μέτρων - βιβλίου.

~~απορριπτική απόφαση~~

αυτήνη δε θα υποχρεωθεί αν' τις αγορές π.χ. στην περίπτωση που δεν έχει γίνει η αίτηση

③ Ο δικαγής θα έπρεπε να κληθείσει τον Β να ελεγχθεί στη δική.

Η απόφ. είναι έγκυρη και υποστατή, θα αναρραπά με ένδ. μέση ④ 758 (ακούσια)

→ Για να διασταθεί το εμμενονομητήριο πρέπει να καταχθεί ισχυρό το εμμενονομητήριο.

→ Ο Β μπορεί να κάνει ~~εμμενονομητήριο~~ (αυτός τριτονομητής) κέρση του εμμενονομητή ως ανίσχυρο, κατά του ④

πληρε κατά που ⑤
δικαιούται.

④ Η ④ για να καταχθεί διάδικος πρέπει να ακολουθ. τη διαδικασία κληθείσει, πρέπει όμως να απολαύσει έγκυρως το δικ. αρραπά. Μπορεί να αυτηθεί με δική αρραπά. μέση. (προσωρινή ~~α~~ ρύθμιση).

200 σε σχέση με 288

⑤ Μπορεί να συνυψ. αυταναγγέσει.

(Την απόφ. Παραβρεση πλάι πρακτικά).

Καθηγητής Γ. Ορφανίδης

**ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ**

Αθήνα, 01/06/2018

1. Η εταιρεία Α διατηρεί αξίωση κατά της εταιρείας Β. Προς άσκηση πίεσεως προκειμένου αυτή να εκπληρώσει την υποχρέωσή της (δηλαδή η Β) η Α καταθέτει αίτηση πτωχεύσεως στο αρμόδιο δικαστήριο. Κατά την ημέρα της συζητήσεως η Α δεν προσέρχεται. Ερωτάται : Τι θα πράξει το δικαστήριο ; Έχει νομική σημασία ο τρόπος προσεγγίσεως του θέματος από την Α ως προς το παραδεκτό της αιτήσεως ;

2. Ο Α καταθέτει αίτηση κατά του Β με αντικείμενο να επιτραπεί η εκποίηση ενεχύρου το οποίο έχει παράσχει ο Α προς το Β για εξασφάλιση κάποιας απαιτήσεως (άρθρ. 792 ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρ. 1230 ΑΚ). Ο ενεχυρασθείς ανήγρε μια επωφελή ευκαιρία πωλήσεως του αντικειμένου του ενεχύρου. Η αίτηση εισήχθη στο Πολυμελές Πρωτοδικείο. Ερωτάται :

α. Τι θα πράξει το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υποθέσεως ;

β. Ο Β κατέστη διάδικος στην εκκρεμή διαδικασία ;

γ. Μπορούν τα διάδικα μέρη να καταστήσουν αρμόδιο ένα δικαστήριο το οποίο είναι αναρμόδιο όπως εδώ με συμφωνία τους ;

3. Ο Α έχει λάβει επιταγή εκδόσεως του Β. Η επιταγή είναι σε διαταγή του Β που μπορεί να την εμφανίσει προς είσπραξη στο πιστωτικό ίδρυμα που αναφέρεται ως πληρώτρια του αξιογράφου. Δυστυχώς η επιταγή μαζί με το χαρτοφύλακα του εκλάπη. Κατόπιν τούτου ο Α κινεί τη διαδικασία κηρύξεως του αξιογράφου ως ανισχύρου ως προβλέπεται κατά νόμο (άρθρ. 850 επομ ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρ. 895 ΑΚ). Το δικαστήριο δεν πείθεται πλήρως για την κλοπή. Τι θα πράξει ;

4. Στο πλαίσιο δίκης με αντικείμενο την αφάνεια ο αιτών προσκομίζει ως αποδεικτικά μέσα μόνο ένορκες βεβαιώσεις συγχωριανών που βεβαιώνουν την εξαφάνιση του προσώπου του οποίου ζητείται η κήρυξη σε αφάνεια (άρθρ. 783 επομ. ΚΠολΔ και 40 επομ. ΑΚ). Το δικαστήριο φρονεί ότι ένα τέτοιο σημαντικό θέμα δεν μπορεί να κριθεί σε επίπεδο ενόρκων βεβαιώσεων. Τι μπορεί να πράξει το δικαστήριο, ιδίως αν ο αιτών εμμένει στη χρήση του αποδεικτικού μέσου των ενόρκων βεβαιώσεων ;

5. Εκδίδεται απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση για λήψη μέτρου της αναγκαστικής διαχειρίσεως όπως προβλέπεται στον ΚΠολΔ (άρθρ. 1028 ΚΠολΔ).

Κατά της αποφάσεως ασκείται έφεση και κατά την ημέρα της συζητήσεως κατατίθενται και πρόσθετοι λόγοι εφέσεως. Είναι αυτό παραδεκτό;

6. Μεγάλη επιχείρηση τίθεται υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης (άρθρ. 1034 ΚΠολΔ). Κατά τη σχετική διάταξη η αίτηση και η απόφαση δικάζονται κατά τα άρθρ. 686 ΚΠολΔ. Τι φρονείτε ; Πρόκειται για ασφαλιστικό μέτρο ;

7. Κατόπιν εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως διατάσσεται το μέτρο της κατασχέσεως ειδικών περιουσιακών στοιχείων. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο τρόπος αξιοποίησης του περιουσιακού στοιχείου που θα γίνει με πλειστηριασμό (άρθρ. 1024). Πρόκειται για σήμα με ιδιαίτερη οικονομική αξία. Ο καθ' ού η εκτέλεση – οφειλέτης που εισήλθε νόμιμα στη διαδικασία δεν είναι σύμφωνος με το μέτρο και επιθυμεί να προσβάλει την απόφαση με έφεση. Θα προλάβει ;

8. Μεγάλη εταιρεία με πολλούς εργαζόμενους αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας. Οι δανειστές της έχουν αποδουθεί σε αγώνα δρόμου για απόκτηση ενός προβαδίσματος στην εκτελεστική διαδικασία και για ικανοποίηση των απαιτήσεων τους. Εκδίδουν διαταγές πληρωμές και προσπαθούν να δεσμεύσουν περιουσιακά στοιχεία. Η εταιρεία σκοπεύει να κινήσει τη διαδικασία προστασίας από τους δανειστές αφού μεγάλο τμήμα αυτών θα μπορούσε να συναινέσει σε ένα σχέδιο εξυγίανσεως. Τι μπορεί να πράξει για να μην είναι αργά ;

9. Εργατικό σωματείο στερείται νομίμου διοικήσεως μετά από παραίτηση. Υποβάλλεται αίτηση για διορισμό προσωρινής διοικήσεως (786). Στη σχετική δίκη ασκεί παρέμβαση ανώτερη συνδικαλιστική οργάνωση και προτείνει άλλα πρόσωπα για να πλαισιώσουν τη προσωρινή διοίκηση και σε κάθε περίπτωση ζητά την απόρριψη της αιτήσεως λόγω ακαταλληλότητας των προσώπων που προτείνονται με την αίτηση. Τι μορφή παρεμβάσεως υφίσταται ;

10. Ο Α λόγω διανοητικής διαταραχής αδυνατεί να επιμεληθεί των υποθέσεών του. Τι μπορεί να πράξουν τα τέκνα του προκειμένου να κατοχυρωθούν τα συμφέροντά του ;

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

(Τελευταίο) → επιφ. Παραγωγή

ΕΚΟΥΣΙΑ

ΨΗΛΛΑΔΙΟ (10)

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

-27-

① β) Ο κερπός προβλέπει δυνατό απορρίψης ελαφρών δικηγ. έργων κατ'εξουσιοδότηση

πχ ευνοϊκός δαν. χρεώσεων των πτωχών

Συνέπεια

Ερημοδία

α) (154) → ο αιτών δαν. παρίσταται σε δικ.

~~adda~~ δηλαδή ο καθ' ου β) ο
 ιρίτος που ελήφθη, τότε εκδικάζε-
 ται σαν να ήταν παρών.

(Αν) δίνουν και οι δύο προτάσεις βελτίωσης

(Αν) δίνει ο καθ' ου → ερημοδία.

② Διαφορετικά το (16) για αναρρίπτεται δικαστήρια
 Η ερώδια χαρακτηρ. αν το στοιχείο της εδαφιο-
 τίας - μπορεί να μην εφαρμόζεται η παραπομπή
 κατά Μήτρη - αλλιώς να απορριφθεί. εσσε να
 επανακεντρώ στο αρμόδιο δικ.

β) β) → ευκυρούχος δανειστές

δ) → δαν. έκανε παρέμβαση στον ερώδια (74082).

③ ^{Σαν ερώδια} υπάρχει έλλειψη απόδειξης αλλά έχουμε εκπαιδευ-
 μένους δικαν. παροχές.

853 Ο δικαστής απαιτείται αν τις αυτές χυάσεις
 (δωστικές μισθούς κ.λπ) μπορεί όμως το δικ. ν'
 αρεστεί σε πιθανότητα με παρυσ. βέτρο διαφύ-
 δικαυταίς παροχές.

οχι 339 (αποδωθέρ.
 του δικαστή αν τα
 αποδωκτ μέρα του
 κώδικα.

κόπως κατάρτηται με
 αρεστάνας σαν αποδωκτ
 μέσαν

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΔΙΑΦΕΣΕΩΣ

(ανήρως αποδεικτ.

δουαρη) εἰς εἶναι

Διωνικα → συμβολαιο
(πρωτοπριο)

Εἰς Διωνικα → εἰσδεση
εἰσδεσεν

ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

(πάντα εἰσδεσεν
εἰσδεσεν)

→ Διωνικα → εἰσδεσεν
βεβαιωσεν

→ Διωνικα → βεβαιωσεν
μαρτυριας

Εἰς το δικ. θα εἶναι δεσφ των αἰσδεν.

④ Τη διατάξει των αποδείξεων εἰσδεσεν το δικ.

Εἰς → (107 → και των αρχιαντοδρεση)

ἴδια τακτολογία και αν δεν τα εἰσδεσεν οι
δικαδικοι

Αν δεν τα καταφέρω, θα απορριφθῇ η
αἰσδ. για ἴσχυρο δόξο.

⑤ Ναι, ο δικεφρος παρρη των υἱδ ② πέρες
πρω,

αἰσδεν οι αρσδετοι δόξο εἰσδεσεν εἰς αν
30 πέρες αν τα συμβολαιο.

↓
Αε δεσφ προδικασια.

Υποθέσας εἰσδεσεν

⑥ Η αἰσδεν και η εἰσδεσεν

Πολλες φορές το δικ. εἰσδεσεν διαδρε και αν δεν
εἰσδεν να εἰσδεν με τη αἰσδεν του πέτρου
Εἰς ο νομοθέσας αρμυροπιδου τα διαδρε
του αἰσδενεσεν πέτρου αἰς ορες το ἴδιο
το πέτρο.

ΕΚΘΕΣΙΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

11/6/2018

-24-

7

7

Συνεπώς απαιτείται να προβλεφεί δόση
του ασφαλιστικού συνόλου της εξέλιξης
Επιδόσεων (Αν) ασφαλιστών των ετών της ανδρ.

8 Θα είναι ασφαλιστικά πέτρα (781 κλάση)

Προβλεπόμενη διαταγή της εξουσίας
δίνει ασφαλ. πέτρα
10 - ασφαλιστική
9 Προστατευτική πέτρα στο πινακίδιο.

Αναστολή των καταδικαστικών πέτρων

Επιτάσσονται ενώ και οι αμελείς

9 και για δύο περιπτώσεις πέτρα παρέμβαση

παρέμβαση με
απορριπτικό αίτημα

10 αίτηση για
δικαστική συμπαράσταση με διορισμό
προβλεπόμενου δικαστικού συμπαράστατη (and
το διορισμένο δικαστικό)

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Στο αρμόδιο δικαστήριο κατατέθηκε αίτηση διορισμού προσωρινής διοικήσεως σωματείου. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου με πράξη του όρισε δικάσιμο και συγχρόνως διέταξε την κοινοποίηση της αιτήσεως μετά της σχετικής πράξεως προς συζήτηση στον αρμόδιο Εισαγγελέα. Ανέθεσε την επιμέλεια της κλητεύσεως στους αιτούντες. Κατά τη συζήτηση δεν παρέστη ο Εισαγγελεύς. Τι θα πράξει το δικαστήριο ;
2. Με αίτηση του Α ο Β που ασκούσε ατομικώς εμπορία κηρύχθηκε σε πτώχευση. Απεδείχθη εκ των υστέρων ότι στη διαδικασία εμφανίσθηκε μόνο ένας πιστωτής, κάτι που κατά νόμο δεν επιτρέπει τη συνέχιση της πτωχευτικής διαδικασίας. Ποιες δυνατότητες υπάρχουν για την αντιμετώπιση αυτής της περιπτώσεως ; Προσφέρεται σ' αυτήν την περίπτωση και η λύση της ασκήσεως εφέσεως ;
3. Η εταιρεία Α κηρύχθηκε σε πτώχευση και στην συνέχεια υπήρξε ανακλητική περί πτωχεύσεως απόφαση, η οποία δεν είχε καταστεί τελεσίδικη. Τρίτοι δανειστές μετά την έκδοση της ανακλητικής αποφάσεως επέσπευσαν αναγκαστική εκτέλεση. Ερωτάται: Παραδεκτός ; Σημειώνεται ότι η κήρυξη της πτωχεύσεως έχει τη συνέπεια της απαγορεύσεως των διωκτικών μέτρων.
4. Το έτος 1977 δικαστήριο της Αυστραλίας έλυσε τον γάμο Ελλήνων υπηκόων κοινή συναινέσει. Με πρωτοβουλία του ενός των συζύγων υπεβλήθη αίτηση για αναγνώριση στην Ελλάδα της αλλοδαπής δικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 323 ΚΠολΔ. Το δικαστήριο προβληματίστηκε αν η αναγνώριση αυτής της αποφάσεως αντίκειται στην δημόσια τάξη.
5. Απόφαση της εκούσιας δικαιοδοσίας εισήχθη προς εκδίκαση στην τακτική διαδικασία. Εκδόθηκε απόφαση. Στη συνέχεια ασκήθηκε έφεση εκ μέρους ενός των διαδίκων με παράπνομο για την κατ' ουσίαν παραδοχή της αιτήσεως. Το δικαστήριο φρονεί ότι η ρύθμιση του άρθρου 591 παρ. 6 ΚΠολΔ δεν βρίσκει εδώ εφαρμογή. Τι θα πράξει το δικαστήριο ;
6. Με βάση την κείμενη νομοθεσία το αρμόδιο δικαστήριο διέταξε την δήμευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας φυσικού τινός προσώπου. Μετά από έτη εκδόθηκε νέος νόμος με τον οποίον αποδίδεται η δемеυθείσα περιουσία με απόφαση του δικαστηρίου που διέταξε τη δήμευση. Η υπόθεση εκδικάζεται κατά την εκουσία δικαιοδοσία. Πως θα συντελεστεί η απόδοση ;
7. Ο Α κατέθεσε αίτηση για έκδοση κληρονομητηρίου. Στη δίκη παρενέβησαν με ίδιο δικόγραφο και προβολή ίδιου κληρονομικού δικαιώματος τρία φυσικά πρόσωπα που ζήτησαν την απόρριψη της αιτήσεως. Το δικαστήριο έκανε δεκτές τις παρεμβάσεις και απέρριψε την αίτηση με την αιτιολογία ότι το κληρονομικό δικαίωμα του αιτούντος και των (κυρίως) παρεμβάντων ήτο αμφίβολο. Κατόπιν τούτου ο αιτών άσκησε έφεση την οποία έστρεψε κατά των δύο μόνο παρεμβάντων, ενώ ως προς τον τρίτο υπήρξε μόνο κοινοποίηση της εφέσεως.
8. Με απόφαση του Πρωτοδικείου επιτράπη η σύσταση σωματείου. Επρόκειτο περί αθλητικού σωματείου. Η εποπτεύουσα Αρχή που δεν μετείχε της πρωτοδίκου δίκης άσκησε έφεση, η οποία απερρίφθη ως απαράδεκτη από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο. Σημειώνεται ότι η έφεση έγινε με επίκληση της διατάξεως του άρθρου 82 ΑΚ (ΚΠολΔ 761).
9. Ο Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης επεδίωξε την εγγραφή υποθήκης σε ακίνητο με τίτλο αναιρετική απόφαση του Αρείου Πάγου που έκανε δεκτή αίτηση αναιρέσεως και διέταξε την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση. Ο Υποθηκοφύλακας αρνήθηκε την εγγραφή ελλείψει τίτλου προς εγγραφή υποθήκης. Σημειώνεται ότι τίτλος προς εγγραφή υποθήκης είναι η τελεσίδικη καταψηφιστική απόφαση (ΑΚ 1263).
10. Συγκύριοι ακινήτου δεν μπορούν να συμφωνήσουν για την χρησιμοποίηση των κοινών εγκαταστάσεων. Ανευρίσκει εν προκειμένω εφαρμογή το άρθρο 790 ΑΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 740 παρ. 1 και 786 ΚΠολΔ. Υπάρχει επείγουσα ανάγκη ρυθμίσεως. Τι μπορεί να πράξει το δικαστήριο ; Το επείγον της ρυθμίσεως έγκειται στην συγκομιδή των φρούτων της εποχής, κάτι που καθιστά αναγκαία τη λειτουργία ψυγείων.
11. Το Δικαστήριο διέταξε την διαγραφή ως αβασίμου από τα βιβλία διεκδικήσεων αγωγής μόνο με εκτίμηση του δικογράφου αυτής χωρίς να διατάξεις αποδείξεις. Πως το βλέπετε ;
12. Το Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με συνεκτίμηση μόνο ενόρκων βεβαιώσεων που είχαν ληφθεί χωρίς να κλητευθούν οι άλλοι συμμετέχοντες στη δίκη. Τι φρονείτε;

① 548 § 5

548 § 2

Υποβά να διαταχθεί κλήτευση του ελαφρέα με την οποία καθίσταται αυτοδίκαια διάδικος.

② 3 δόχοι

→ ικανότητα των ημιγόνων

→ δεν εστιάζονται οι απαιτήσεις τους

③ δεν είναι αυτιά δε δυνατό να συνεχιστεί η διαδίκ της πτωχεύσεως

548 → υποβολή αίτησης αυτών δόχοι παταβόλις των συνδίκων

④ Εξέση διαπραγματείται από αυτοδίκαια αυτών κατά υποβολή το δικό του είναι ελαφρ αυτό είναι τα δόχους που να (νέα πραγμ. περιστατικά - ius novorum)

⑤ Οι απόρ. της αμοιβής (έδη περί αναμνησών) έχουν ισχύ από τη εξέδωξη (αυτ. αναγκαστικό 333)

⑥ από παραδεκτά επιγινώσκουσα αναγκαστική απόφαση.

⑦ θα μπορούσε να προβλεφεί με το 333.

⑧ Μπορεί να υπάρξει πρόδωξη ανασταλ. απότ. δι' ex lege αυτό στο αλ δικ. απόφαση.

⑨ Τοτε στην εξέδωξη δεν υπάρχει συναινετικό διαζύγιο και το δικ. είναι ότι αυτό αντικαθίσταται από δικαστική τάξη του 333 ΑΚ

⑩ και το στο οποίο υπάρχει μετ' αυτών μετ' αυτών (ποδο γράφ. περιλαμβάνει)

⑪ το 83 είχε το συναινετικό ενώπιον δικαστήρ. και τώρα ενώπιον συμβολαιογράφου.

● (7) → υπάρχει η αμετάκλητος έφεση στον 1ο βαθμό, επί ποινή αυτοαπόθεσης.

Συνή ~~αυτοαπόθεση~~ → αλλοθρο. η αρνητικότητα του δικαστή.

(514) - βαρύνει με απόφ. αμετάκλητα τις έφεσεις. (έτσι μπορεί να ελεγχθεί από τον 2ο βαθμό επιτροπότητα η άρνηση του εφέσου).

και να διασφαλιστεί οριστική και αυτοαπόθεση.

⑧ (82) ΑΚ → η απόφ. για τη σύσταση ενοχής από 1η φορά

↓
προσβάλλεται μόνο απ' την αιτιολογούμενη αρχή.

Διατίθεται ότι καταργείται με το (781) ΚΠολΔ. βλ. κωδ. πώδ.

Ελεύθερη απόδειξη → η αποδέσμευση του δικαστή απ' τα ερμηνεύματα, απ' τις πηγές πύδων.

⑨ (απόφ. ΑΠ) (7124) → η οριστική απόφ. του 1ου βαθμού δικ. είναι τίτλος για έφεση ^{υπόθεσης} προς 2ο βαθμό συνήθως καταστέλλεται.

791 (→) εφεστική διάταξη του πρώτου δικαστή

↓
άρνηση καταχώρισης σε δημόσια βιβλία.

(είναι αδυναμία ή απουσία του πρώτου δικαστή αυτοαπόθεση).

⑩ Αποφ. πύδων του 781 ΚΠολΔ → κάνει λόγο για προεπιλεγμένη διάταξη.

11) 220⁸⁹ Kt11 → 140 → προφανώς αυτοί αμφί

(5'1) Αμερικάνοι μπορούν να υπάρξουν και
από τους ισχυρισμούς → δεν είναι μόνο
απ' την απόδειξη.
Μπορούν να έχουν πολλοί και επεί απόδειξη.
159

12) II έννοια βεβαιώσης θα επιδείξει αντίθετα τι
δίνει.

KT11 → ηδίκη απόδειξη (118)

↳ απόδειξη απ' την απρόσπευστη
επίσημη (απ' όλη την είδη).

ex - με Δικονομία του Μόουρ.

Μπορεί να επιδείξει τους έννοιες βεβαιώσεων
στο αργατήριο.

Η έννοια βεβαιώσης α τις υπάρχουσες στην
επιστήμη απόδειξη.

Δεν την πρέπει η αρχή της απρόσπευσης.